

Tractats internacionals. Lleis. Sentències del Tribunal Constitucional

Tractats internacionals

Conveni de les Nacions Unides contra la delinqüència organitzada transnacional, fet a Nova York el 15 de novembre del 2000

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 25 de maig del 2011 ha aprovat la ratificació al següent:

Conveni de les Nacions Unides contra la delinqüència organitzada transnacional, fet a Nova York el 15 de novembre del 2000

Al final del segle passat, la comunitat internacional va haver de reconèixer com un fet preocupant els lligams transnacionals cada cop més freqüents dels grups criminals organitzats. La globalització dels sistemes econòmics i els darrers desenvolupaments i innovacions en el camp de la tecnologia i la comunicació, a més dels avantatges evidents per a la població en general, també oferia noves oportunitats als grups criminals, els quals van saber aprofitar amb escreix. Aquesta situació va posar en relleu la necessitat i la urgència de trobar mecanismes de control i prevenció que anessin més enllà de les fronteres nacionals d'un país en concret per fer front a aquesta nova amenaça global que suposava un atemptat greu a l'estat de dret.

La participació de més de 100 estats en el procés de negociació del Conveni contra la delinqüència organitzada transnacional i els seus protocols és l'exemple més clar de l'interès que la qüestió suscitava entre els màxims dirigents mundials. Aquests dirigents van entendre que la cooperació i la col·laboració entre els estats era una necessitat imperiosa que requeria una resposta immediata i urgent per part de tots. I així, després de més de dos anys de negociacions, el 12 de desembre del 2000 es va obrir a la signatura a Palerm (Itàlia) el Conveni de les Nacions Unides contra la delinqüència organitzada

transnacional, també anomenat el Conveni de Palerm.

El Conveni té com a objectiu fonamental la cooperació internacional, la qual esdevé l'element catalitzador de totes i cadascuna de les seves disposicions. La cooperació és important en tots els àmbits: el polític, l'administratiu i el judicial, ja que tots els mitjans i tots els recursos són necessaris per fer front al perill que avui en dia suposen els grups criminals organitzats, grups que controlen moltes esferes de la societat i que amb el transcurs del temps i amb l'aparició de les noves tecnologies, han esdevingut un adversari terrible no tan sols per a les institucions sinó per a la humanitat en general, en ser els principals violadors dels seus drets fonamentals. El tràfic de persones, d'òrgans, d'armes i d'estupefants i la prostitució en general són negocis als quals dediquen les seves activitats delictives, que posen greument en perill les nostres llibertats fonamentals.

El Principat d'Andorra va participar des de l'inici en el procés de negociació del Conveni contra la delinqüència organitzada transnacional a la seu de les Nacions Unides a Nova York, i finalment a la Conferència de Palerm l'any 2000. Ara bé, no va ser fins al 10 de novembre del 2001 que va procedir a la signatura. Amb aquest acte, Andorra manifestava el seu compromís en la lluita contra el crim organitzat i les seves conseqüències més evidents, com ara el blanqueig de diners.

Des de l'any 2000 fins avui han tingut lloc importants novetats legislatives a Andorra, com l'aprovació del nou text del Codi penal del 2005 o de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o de valors producte de la delinqüència internacional, del 29 de desembre del 2000, modificada posteriorment per la Llei 28/2008, de l'11 de desembre del 2008. Aquest marc normatiu ha fet que avui sigui possible assumir internament els compromisos que es deriven de la ratificació del Conveni.

El Conveni compta actualment amb 161 estats part i 17 estats signataris pendents de ratificar-lo, entre els quals hi ha Andorra. El Conveni va entrar en vigor el 29 de setembre del 2003, un cop 40 països van dipositar l'instrument,

de conformitat amb el que disposa l'article 38.

L'instrument s'articula al voltant de 41 articles amb l'objectiu bàsic, com s'ha dit, de reforçar la cooperació internacional i aconseguir que el màxim d'estats possibles adoptin un mínim de mesures bàsiques contra el crim organitzat per evitar paradisos per als delinqüents, on es pugin ocultar les proves o acumular els rendiments de les seves activitats il·lícites.

Les disposicions d'aquests 41 articles poden ser agrupades en set categories diferents.

La primera fa referència a les definicions i es constitueix com a element clau a l'hora de normalitzar les terminologies entre els països sobre la delinqüència organitzada transnacional. Insisteix especialment en el fet que el delicte tingui una naturalesa transnacional, a banda de ser greu, i que hi involucri un grup criminal organitzat. Per greu s'entén una conducta que constitueix un delicte penat per una sanció màxima de privació de llibertat o per una mínima de 4 anys:

En segon lloc, s'agrupen els articles que estableixen els delictes en concret, com ara la participació en grups criminals organitzats, el blanqueig de capitals, la corrupció o l'obstrucció a l'acció de la justícia, amb l'objectiu de combatre les àrees delictives que normalment donen suport a les activitats criminals organitzades a escala transnacional.

En tercer lloc, destaquen els articles que procuren l'aprovació de mesures internament per lluitar contra el crim organitzat. A tall d'exemple, les disposicions que obliguen els bancs dels estats membres a guardar els arxius i els registres sobre els comptes dels seus clients per permetre, quan calgui, una inspecció per part de les autoritats competents.

Durant la negociació del text, va resultar evident per als participants que alguns dels preceptes inclosos en el Conveni haurien d'implicar un compromís ferm dels estats d'ajudar-se entre ells, és per aquest motiu que hi ha una categoria d'articles que tracten l'extradició i la cooperació judicial entre estats en general, i l'intercanvi i la recopilació d'informació, en particular, per permetre,

en definitiva, que es puguin utilitzar de tots els recursos, tant humans com tècnics a l'abast dels països, per fer front a l'amenaça global.

En cinquè lloc, i davant la urgència de disposar d'un nivell d'especialització nacional adequat per tractar amb eficàcia i determinació els problemes que genera la delinqüència transnacional, l'instrument aplega disposicions que promouen, d'una banda, millorar l'assistència econòmica i material per donar suport als esforços dels països en vies de desenvolupament per aplicar el Conveni i per lluitar contra els grups organitzats, i d'altra banda, establir un fons de les Nacions Unides en què els països puguin contribuir amb aportacions dineràries, o utilitzar els béns confiscats per destinar-los precisament a aquests propòsits.

En penúltima posició, el Conveni preveu les mesures que els països han d'adoptar per prevenir diverses formes delictives, com la formació de personal especialitzat, la conservació dels antecedents criminals, l'expedició i la verificació dels documents de viatge, i el control de l'exportació i la importació d'armes, entre d'altres.

Finalment, les disposicions finals de l'instrument, generals en aquest tipus d'instruments internacionals, inclouen els articles relatius al procediment de signatura i de ratificació, i als requisits d'entrada en vigor, i el procés d'esmena i denúncia del Conveni.

Andorra és part de dos convenis molt importants que han servit de fonament per elaborar el Conveni: el Conveni de les Nacions Unides contra el tràfic il·lícit d'estupefaents i de substàncies psicòtropes, en vigor a Andorra des del 23 d'octubre de 1999; i del Conveni del Consell d'Europa relatiu al blanqueig, al descobriment, a l'embargament i a la confiscació dels productes del crim, també en vigor des de l'1 de novembre de 1999. Al mateix temps, el Principat també forma part del Conveni del Consell d'Europa sobre el trasllat de persones condemnades des de l'1 de novembre del 2000.

En relació amb la normativa vigent al Principat d'Andorra, tal com s'ha indicat al principi, és important destacar l'esforç dels diversos governs per proveir-se

dels instruments normatius adequats per lluitar de manera eficaç contra el crim organitzat i les seves activitats il·lícites. En aquest sentit, la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o de valors producte de la delinqüència internacional, del 29 de desembre del 2000 (modificada per la Llei 28/2008, de l'11 de desembre i pel Decret del 9 de setembre del 2009), així com el Reglament del 30 de juliol del 2002, són els màxims exponents d'aquesta voluntat governamental per fer front a un problema cada cop més global i del qual el nostre país no és una excepció. Paral·lelament, però, aquestes disposicions també s'han vist complementades amb l'aprovació del Decret del 16 de gener del 2008 de funcionament de la Unitat de Prevenció i de lluita contra la corrupció i del Decret del 13 de febrer del 2008 de creació i funcionament de la Comissió Permanent de Prevenció del Blanqueig i el Finançament del Terrorisme.

A més, el Codi penal actual no és gens aliè al concepte de grup criminal organitzat. De fet, al llarg de les disposicions hi trobem múltiples referències que fan palesa la voluntat del legislador d'incorporar al text una realitat cada dia més present en l'àmbit internacional, com l'existència d'organitzacions dedicades a la perpetració de delictes considerats també greus per al nostre ordenament jurídic. En concret, l'article 360 castiga els promotors, els dirigents o les persones que exerceixin un poder de fet en una associació il·lícita i els qui en siguin membres i hi exerceixin una activitat rellevant. I per associació il·lícita, l'article 359 la defineix com el grup de persones organitzat que tingui la finalitat "de cometre algun delictes o en promogui la comissió, que recorri per aconseguir-lo a mitjans violents de caràcter delictiu, o que promogui la discriminació o la violència contra persones, grups o associacions per raó del seu origen o de la seva pertinença nacional o ètnica, de la religió, de l'opinió filosòfica, política o sindical o qualsevol altra condició personal o social." Cal tenir en compte que el concepte d'associació il·lícita del nostre Codi penal és encara més ampli que el de grup criminal organitzat definit en el Conveni, ja que inclou la comissió de qualsevol delictes (major o

menor) mentre que el Conveni només tracta una part dels delictes majors, els més greus.

D'altra banda, el nostre Codi penal compleix tots els requisits en matèria de blanqueig, incloent-hi el concepte de grup organitzat (article 410.1), i està en consonància amb la definició continguda en el Conveni de Viena contra el tràfic il·lícit d'estupefaents i de substàncies psicòtropes, en vigor a Andorra des del 23 d'octubre de 1999. En la mateixa línia que el Conveni, es penalitza la corrupció (articles 280 i 381) i l'obstrucció al bon funcionament de la justícia (articles 423 i 424).

Mereix una atenció especial, atesa la seva importància en el Conveni (article 16), la qüestió relativa a l'extradició. Primerament, cal accentuar el fet que Andorra és membre del Conveni europeu d'extradició i del Protocol addicional des de l'11 de gener del 2001, i que disposa d'una Llei qualificada d'extradició del 28 de novembre de 1996, i, en segon lloc, és necessari ressenyar que el nostre Codi penal exigeix el requisit de la doble tipificació (article 2 de la Llei), de la mateixa manera com també ho fa l'article 16.1 del Conveni.

Finalment, convé destacar, igual que ha passat en altres instruments internacionals, que el nostre Codi penal, en relació amb la responsabilitat de les persones jurídiques, reconeix el fet que poden dur a terme activitats il·lícites (article 359 al 361 i article 362 al 367), i fins i tot estableix penes més elevades en aquests casos. Malgrat això, la regulació de les persones penalment responsables parteix en el nostre Codi del principi de personalitat del dret penal i desestima qualsevol forma de responsabilitat penal directa de les persones jurídiques, d'acord amb el sistema dominant en l'àmbit de l'Europa continental (article 24.1: "La responsabilitat penal és personal. Només poden ser responsables les persones físiques"). A més, la reforma de l'article 71 del Codi penal de 18 d'octubre del 2007, introdueix, si més no, unes conseqüències concretes que el tribunal pot imposar raonadament en el moment de dictar sentència a les persones jurídiques, com ara la dissolució de la societat, la suspensió de les activitats, el tancament de l'empresa,

multes, i la impossibilitat de contractar amb l'Administració, entre d'altres. I per concloure, cal dir que el mateix Conveni reconeix que la responsabilitat d'una persona jurídica, d'acord amb els principis de dret de cada Estat, pot ser penal, civil o administrativa (article 10.2 del Conveni).

A banda de tot el que ha quedat exposat, el Govern posa a la pràctica totes les obligacions de diversa naturalesa que es deriven de l'aplicació del Conveni, i que eviten que el crim organitzat no trobi un refugi dins de les nostres fronteres per dur a terme les seves activitats delictives.

Tenint en compte el que s'ha exposat s'aprova:

La ratificació del Conveni de les Nacions Unides contra la delinqüència organitzada transnacional, fet a Nova York el 15 de novembre del 2000.

El Ministeri d'Afers Exteriors donarà a conèixer la data de l'entrada en vigor d'aquest Conveni per a Andorra.

Casa de la Vall, 25 de maig del 2011

Mònica Bonell Tuset
Subsindica General

Nosaltres els coprínceps manifestem el consentiment de l'Estat per obligar a través d'ell, n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, i autoritzem que a partir d'aquell moment es pugui lliurar l'instrument de ratificació corresponent.

Nicolas Sarkozy Joan Enric Vives Sicília
President de la Bisbe d'Urgell
República Francesa
Copríncep d'Andorra Copríncep d'Andorra

Conveni de les Nacions Unides contra la delinqüència organitzada transnacional

Article 1

Objecte

L'objecte d'aquest Conveni és promoure la cooperació a fi de prevenir i de combatre més eficaçment la delinqüència organitzada transnacional.

Article 2

Terminologia

D'acord amb aquest Conveni:

a) L'expressió grup criminal organitzat designa a un grup estructurat de tres persones o més que existeix des de fa un cert temps i que actua de comú acord amb la finalitat de cometre un o més delictes greus o delictes establerts de conformitat amb aquest Conveni, per obtenir-ne, directament o indirectament, un rendiment econòmic o un altre rendiment material;

b) L'expressió delictes greu designa un acte que constitueix un delictes punible d'una pena privativa de llibertat, el màxim de la qual no ha de ser inferior a quatre anys, o d'una pena més greu;

c) L'expressió grup estructurat designa un grup que no ha estat constituït a l'atzar per cometre immediatament un delictes i que no té necessàriament funcions formalment definides per als seus membres, ni continuïtat en la seva composició o estructura desenvolupada;

d) El terme béns designa tots els tipus d'havers, corporals o incorporals, mobles o immobles, tangibles o intangibles, i també els actes jurídics o documents que certifiquin la propietat d'aquests havers o els drets que s'hi relacionin;

e) L'expressió producte del delictes designa qualsevol bé procedent directament o indirectament de la comissió d'un delictes o obtingut directament o indirectament a l'hora de cometre'l;

f) Els termes bloqueig o embargament designen la prohibició temporal de la transferència, de la conversió, de la disposició o del moviment de béns, o el fet d'assumir temporalment la guàrdia o el control de béns per decisió d'un tribunal o d'una altra autoritat competent;

g) El terme confiscació designa la despossessió permanent de béns per decisió d'un tribunal o d'una altra autoritat competent;

h) L'expressió delictes principal designa qualsevol delictes, de resultes del qual es generi un producte, que sigui

susceptible d'esdevenir objecte d'un delictes definit en l'article 6 d'aquest Conveni;

i) L'expressió entrega vigilada designa el mètode que consisteix a permetre el pas d'expedicions il·lícites o sospitoses de ser-ho pel territori d'un o més estats, sabent-ho i sota el control de les autoritats competents d'aquests estats, amb l'objectiu d'investigar un delictes i d'identificar les persones implicades en la seva comissió;

j) L'expressió organització regional d'integració econòmica designa qualsevol organització constituïda per estats sobirans d'una regió determinada, a la qual els estats membres han transferit competències pel que fa a les qüestions regides per aquest Conveni i que ha estat degudament acreditada, segons els seus procediments interns, per signar, ratificar, acceptar, aprovar el Conveni esmentat o adherir-s'hi; les referències en aquest Conveni als "estats part" són aplicables a aquestes organitzacions en el límit de la seva competència.

Article 3

Camp d'aplicació

1. Aquest Conveni s'aplica, llevat que es disposi altrament, a la prevenció, a la investigació i a l'enjudiciament de:

a) Els delictes establerts de conformitat amb els articles 5, 6, 8 i 23 d'aquest Conveni; i

b) Els delictes greus, tal com han estat definits a l'article 2 d'aquest Conveni, quan aquests delictes són de natura transnacional i hi està implicat un grup criminal organitzat.

2. D'acord amb l'apartat 1 d'aquest article, un delictes és de natura transnacional si:

a) Ha estat comès en més d'un estat;

b) Ha estat comès en un estat però una part substancial de la preparació, de la planificació, de la manera com ha estat conduït o del control té lloc en un altre estat;

c) Ha estat comès en un estat, però implica un grup criminal organitzat que es dedica a activitats delictives en més d'un estat; o

d) Ha estat comès en un estat, però té efectes substancials en un altre estat.

Article 4

Protecció de la sobirania

1. Els estats part executen les seves obligacions envers aquest Conveni d'una manera compatible amb els principis de la igualtat sobirana i de la integritat territorial dels estats i amb el de la no ingerència en els afers interiors d'altres estats.

2. Cap disposició d'aquest Conveni no habilita un estat part a exercir sobre el territori d'un altre estat una competència i unes funcions que estan reservades exclusivament a les autoritats d'aquest altre estat pel seu dret intern.

Article 5

Incriminació de la participació en un grup criminal organitzat

1. Cada Estat part adopta les mesures legislatives i altres de necessàries per tipificar com a delictes, quan es comet intencionadament:

a) Qualsevol o ambdós dels actes següents, com a delictes diferents dels que impliquen la temptativa d'activitat delictiva o la seva perpetració:

i. Posar-se d'acord amb una o més persones amb la intenció de cometre un delictes greu amb una finalitat vinculada directament o indirectament amb l'obtenció d'un rendiment econòmic o un altre rendiment material i, quan ho exigeixi el dret intern, que impliqui un acte comès per un dels participants en virtut d'aquesta entesa o que impliqui un grup criminal organitzat;

ii. La participació activa d'una persona que tingui coneixement de la finalitat i de l'activitat delictiva general d'un grup criminal organitzat, o de la seva intenció de cometre els delictes en qüestió:

a. A les activitats delictives del grup criminal organitzat;

b. A altres activitats del grup criminal organitzat quan aquesta persona sap que la seva participació contribuirà a efectuar la finalitat delictiva abans esmentada;

b) El fet d'organitzar, de dirigir, de facilitar, de fomentar o d'afavorir,

mitjançant ajuda o assessorament, la comissió d'un delictes greu que impliqui un grup criminal organitzat.

2. El coneixement, la intenció, la finalitat, la motivació o l'entesa previstes en l'apartat 1 d'aquest article es poden deduir de circumstàncies de facto objectives.

3. Els estats part amb un dret intern que subordini la incriminació dels delictes previstos al punt i de la lletra a) de l'apartat 1 d'aquest article a la implicació d'un grup criminal organitzat, vetllen perquè el seu dret intern tipifiqui tots els delictes greus que impliquin grups criminals organitzats. Aquests estats part, de la mateixa que els estats part amb un dret intern que subordini la incriminació dels delictes previstos al punt i de la lletra a) de l'apartat 1 d'aquest article a la comissió d'un acte en virtut d'una entesa, ho notifiquen al secretari general de l'Organització de les Nacions Unides en signar aquest Conveni o en dipositar els instruments de ratificació, d'acceptació, d'aprovació o d'adhesió.

Article 6

Incriminació del blanqueig del producte del delictes

1. Cada Estat part adopta, de conformitat amb els principis fonamentals del dret intern, les mesures legislatives i altres de necessàries per tipificar com a delictes, quan l'acte ha estat comès intencionadament:

a) i) La conversió o la transferència de béns, quan qui ho fa sap que són producte del delictes, amb la finalitat de dissimular o d'encobrir l'origen il·lícit dels béns esmentats o d'ajudar qualsevol persona que està implicada en la comissió del delictes principal a escapar-se de les conseqüències jurídiques dels seus actes;

ii) La dissimulació o l'encobriment de la veritable natura, de l'origen, de l'emplaçament, de la disposició, del moviment o de la propietat de béns o de drets que hi estan relacionats, l'autor dels quals sap que són producte del delictes;

b) I, sota reserva dels conceptes fonamentals del seu ordenament jurídic:

i. L'adquisició, la possessió o la utilització de béns, quan qui els adquireix, els posseeix o els utilitza sap, en el moment en què els rep, que són producte del delictes;

ii. La participació en un dels delictes establerts segons aquest article o en qualsevol altra associació, entesa, temptativa o complicitat per cometre'ls i facilitar l'assistència, l'ajuda o l'assessorament.

2. D'acord amb l'aplicació de l'apartat 1 d'aquest article:

a) Cada Estat part s'esforça a aplicar l'apartat 1 d'aquest article al ventall més ampli de delictes principals;

b) Cada Estat part inclou en els delictes principals tots els delictes greus tal com es defineixen a l'article 2 d'aquest Conveni i els delictes establerts segons els articles 5, 8 i 23. Pel que fa als estats part, la legislació dels quals conté una llista de delictes principals específics, inclouen en aquesta llista, com a mínim, un ventall complet de delictes vinculats a grups criminals organitzats;

c) D'acord amb la lletra b), els delictes principals inclouen els delictes comesos a l'interior i a l'exterior del territori que és competència de l'Estat part en qüestió. Tanmateix, un delictes comès a l'exterior del territori que és competència d'un Estat part només constitueix un delictes principal quan l'acte corresponent és un delictes penal en virtut del dret intern de l'Estat en què ha estat comès i constituïria un delictes en virtut del dret intern de l'Estat part que aplica aquest article si hagués estat comès en el seu territori;

d) Cada Estat part remet al secretari general de l'Organització de les Nacions Unides una còpia de les lleis que donen aplicació a aquest article i una còpia de qualsevol modificació aportada ulteriorment a aquestes lleis i a aquests reglaments o una descripció d'aquesta modificació;

e) Quan els principis fonamentals del dret intern d'un Estat part ho exigeixin, serà possible que els delictes tipificats a l'apartat 1 d'aquest article no s'apliquin a les persones que han comès el delictes principal;

f) El coneixement, la intenció o la motivació, com a elements constitutius d'un delictes enunciat a l'apartat 1 d'aquest article, es poden deduir de circumstàncies de facto objectives.

Article 7

Mesures de lluita contra el blanqueig de diners

1. Cada Estat part:

a) Institueix un règim intern complet de reglamentació i de control dels bancs i de les entitats financeres no bancàries, i al mateix temps, si escau, de les altres entitats particularment exposades al blanqueig de diners, dins els límits de la seva competència, a fi de prevenir i de detectar qualsevol forma de blanqueig de diners. El règim esmentat posa l'accent sobre les exigències en matèria d'identificació dels clients, d'enregistrament de les operacions i de declaració de les operacions sospitoses;

b) S'assegura, sense perjudici dels articles 18 i 27 d'aquest Conveni, que les autoritats administratives, de reglamentació, de detecció i de repressió, i d'altres, encarregades de la lluita contra el blanqueig de diners (incloses les autoritats judicials, quan ho prevegi el seu dret intern) estiguin en condicions de cooperar i d'intercanviar informació a escala nacional i internacional, en les condicions establertes pel seu dret intern i, a aquest efecte, preveu crear un servei d'informació financera que actuarà com a centre nacional de compilació, d'anàlisi i de difusió d'informació referent a operacions eventuals de blanqueig de diners.

2. Els estats part preveuen implementar mesures realitzables de detecció i de supervisió del moviment transfronterer d'efectiu i de títols negociables apropiats, sota reserva de garanties que permetin assegurar una utilització correcta de la informació i sense obstaculitzar de cap manera la circulació dels capitals lícits. Aquestes mesures poden incloure l'obligació per als particulars i les empreses de notificar les transferències transfrontereres de quantitats importants d'efectiu i de títols negociables apropiats.

3. Quan institueixin un règim intern de reglamentació i de control en els termes d'aquest article, i sense perjudici de

qualsevol altre article d'aquest Conveni, es convida els estats part a prendre com a línies directrius les iniciatives pertinents que han adoptat les organitzacions regionals, interregionals i multilaterals per lluitar contra el blanqueig de diners.

4. Els estats part s'esforcen a desenvolupar i promoure la cooperació mundial, regional, subregional i bilateral entre les autoritats judicials, els serveis de detecció i de repressió i les autoritats de reglamentació financera amb l'objectiu de lluitar contra el blanqueig de diners.

Article 8

Incriminació de la corrupció

1. Cada Estat part adopta les mesures legislatives i altres de necessàries per tipificar com a delictes, quan els actes han estat comesos intencionadament:

a) El fet de prometre, d'oferir o d'atorgar a un funcionari, directament o indirectament, un rendiment indegut, per a ell mateix o per a una altra persona o entitat, a fi que actuï o s'abstingui d'actuar en l'exercici de les seves funcions oficials;

b) El fet que un funcionari sol·liciti o accepti, directament o indirectament, un rendiment indegut per a ell mateix o per a una altra persona o entitat, a fi d'actuar o d'abstenir-se d'actuar en l'exercici de les seves funcions oficials.

2. Cada Estat part preveu adoptar les mesures legislatives i altres de necessàries per tipificar com a delictes els actes previstos a l'apartat 1 d'aquest article que impliquin un funcionari estranger o un funcionari internacional. Igualment, cada Estat part ha de considerar la possibilitat de tipificar com a delictes altres formes de corrupció.

3. Cada Estat part adopta igualment les mesures necessàries per tipificar com a delictes el fet de ser còmplice d'una infracció establerta segons aquest article.

4. D'acord amb l'apartat 1 d'aquest article i de l'article 9 d'aquest Conveni, el terme funcionari designa un funcionari o una persona que asseguri un servei públic, tal com es defineix aquest terme en el dret intern, i s'aplica d'acord amb el dret penal de l'Estat part en què

la persona en qüestió exerceix aquesta funció.

Article 9

Mesures contra la corrupció

1. A més de les mesures previstes a l'article 8 d'aquest Conveni, cada Estat part, segons convingui i segons el seu sistema jurídic, adopta mesures eficaces d'ordre legislatiu, administratiu o altre per promoure la integritat i prevenir, detectar i castigar la corrupció dels funcionaris.

2. Cada Estat part pren mesures per garantir que les seves autoritats actuïn eficaçment en matèria de prevenció, de detecció i de repressió de la corrupció dels funcionaris, fins i tot donant-los una independència suficient per impedir qualsevol influència inadequada sobre la seva actuació.

Article 10

Responsabilitat de les persones jurídiques

1. Cada Estat part adopta les mesures necessàries, de conformitat amb els seus principis jurídics, per establir la responsabilitat de les persones jurídiques que participin en delictes greus que impliquin un grup criminal organitzat o que cometin els delictes establerts segons els articles 5, 6, 8 i 23 d'aquest Conveni.

2. Sota reserva dels principis jurídics de l'Estat part, la responsabilitat de les persones jurídiques pot ser penal, civil o administrativa.

3. Aquesta responsabilitat existeix sense perjudici de la responsabilitat penal de les persones físiques que han comès els delictes.

4. Cada Estat part vetlla, particularment, perquè les persones jurídiques que es considerin responsables segons aquest article siguin objecte de sancions penals o no penals, eficaces, proporcionades i dissuasives, fins i tot de sancions pecuniàries.

Article 11

Diligències judicials, judici i sancions

1. Cada Estat part incrimina la comissió dels delictes tipificats segons els articles 5, 6, 8 i 23 d'aquest Conveni amb sancions que tinguin en compte la gravetat d'aquests delictes.

2. Cada Estat part s'esforça perquè qualsevol acció legal discrecional de què disposi segons el seu dret intern en relació amb l'enjudiciament de persones per delictes previstos en aquest Conveni s'exerceixi de manera que s'optimitzi l'eficàcia de les mesures adoptades, tenint degudament en compte la necessitat de prevenir-ne la comissió.

3. Pel que fa als delictes tipificats de conformitat amb els articles 5, 6, 8 i 23 d'aquest Conveni, cada Estat part pren les mesures apropiades, de conformitat amb el seu dret intern, degudament en compte els drets de la defensa, perquè les condicions a les quals se subordinen les decisions de posada en llibertat en espera del judici o del procediment d'apel·lació tinguin en consideració la necessitat d'assegurar la compareixença de la persona inculpada en qualsevol procediment penal ulterior.

4. Cada Estat part s'assegura que els seus tribunals o altres autoritats competents tinguin present la gravetat dels delictes previstos en aquest Conveni quan prevegin l'eventualitat d'un alliberament anticipat o condicional de persones que s'han declarat culpables d'aquests delictes.

5. Quan escaigui, cada Estat part determina, en el marc del seu dret intern, un període de prescripció prolongat durant el qual es poden iniciar diligències en relació amb qualsevol dels delictes previstos en aquest Conveni. Aquest període serà més llarg quan el presumpte delinqüent s'hagi sostret a la justícia.

6. Cap disposició d'aquest Conveni no perjudica el principi segons el qual la definició dels delictes tipificats segons el Conveni i els mitjans jurídics de defensa aplicables o els altres principis jurídics que regeixen la legalitat de les incriminacions són competència exclusiva del dret intern d'un Estat part, i que aquests delictes han de ser perseguits i castigats de conformitat amb el dret d'aquest Estat.

Article 12

Confiscació i embargament

1. Els estats part adopten, sempre que ho permeti el seu ordenament jurídic intern, les mesures necessàries per permetre la confiscació:

a) Del producte dels delictes previstos en aquest Conveni o de béns el valor dels quals correspon al d'aquest producte;

b) Dels béns, del material o d'altres instruments utilitzats o destinats a ser utilitzats per a la comissió dels delictes previstos en aquest Conveni.

2. Els estats part adopten les mesures necessàries per permetre la identificació, la localització, el bloqueig o l'embargament de qualsevol bé esmentat a l'apartat 1 d'aquest article a l'efecte de confiscació eventual.

3. Si el producte del delictes ha estat transformat o convertit, parcialment o totalment, en altres béns, aquests béns poden ser objecte de les mesures previstes en aquest article per a aquest producte.

4. Si el producte del delictes ha estat barrejat amb béns adquirits legítimament, aquests béns, sense perjudici de qualsevol poder de bloqueig o d'embargament, es poden confiscar fins al total del valor estimat del producte que hi hagi estat barrejat.

5. Els ingressos o altres rendiments que s'obtinguin del producte del delictes, dels béns en què el producte hagi estat transformat o convertit o dels béns amb què hagi estat barrejat també poden ser objecte de les mesures previstes en aquest article, igual i en la mateixa mesura que el producte del delictes.

6. D'acord amb aquest article i l'article 13 d'aquest Conveni, cada Estat part habilita els seus tribunals o altres autoritats competents per ordenar la presentació o l'embargament de documents bancaris, financers o comercials. Els estats part no poden invocar el secret bancari per rebutjar o donar efecte a les disposicions d'aquest apartat.

7. Els estats part poden preveure que es pugui exigir a un delinqüent que demostrï l'origen lícit del presumpte producte del delictes o d'altres béns que puguin ser objecte d'una confiscació, en la mesura en què aquesta exigència sigui conforme als principis del seu dret intern i a la natura del procediment judicial o dels altres procediments relacionats.

8. La interpretació de les disposicions d'aquest article no ha de perjudicar mai els drets dels tercers de bona fe.

9. Cap disposició d'aquest article no perjudica el principi segons el qual les mesures que s'hi preveuen es defineixen i s'apliquen de conformitat amb el dret intern de cada Estat part i segons les disposicions del dret esmentat.

Article 13

Cooperació internacional a l'efecte de confiscació

1. Sempre que es pugui, en el marc del seu ordenament jurídic nacional, un estat part que rebi, d'un altre estat part que tingui competència per conèixer d'un delictes previst en aquest Conveni, una demanda de confiscació del producte del delictes, dels béns, del material o d'altres instruments previstos a l'apartat 1 de l'article 12 d'aquest Conveni, que es trobin situats en el seu territori:

a) Ha de transmetre la demanda a les seves autoritats competents perquè pronunciï una decisió de confiscació i, si aquesta hi intervé, l'ha de fer executar; o

b) Ha de transmetre a les seves autoritats competents, a fi que s'executi en els límits de la demanda, la decisió de confiscació presa per un tribunal situat en el territori de l'Estat part requeridor de conformitat amb l'apartat 1 de l'article 12 d'aquest Conveni, pel que fa al producte del delictes, dels béns, del material o d'altres instruments previstos a l'apartat 1 de l'article 12 situats en el territori de l'Estat part requerit.

2. Quan un altre Estat part amb competència formuli una demanda perquè és coneixedor d'un delictes previst en aquest Conveni, l'Estat part requerit pren les mesures necessàries per identificar, localitzar i bloquejar o embargar el producte del crim, els béns, el material o els altres instruments previstos a l'apartat 1 de l'article 12 d'aquest Conveni, en vista d'una confiscació eventual que caldrà que ordeni l'Estat part requeridor o que resulti d'una demanda formulada per l'Estat part requerit en virtut de l'apartat 1 d'aquest article.

3. Les disposicions de l'article 18 d'aquest Conveni s'apliquen mutatis

mutandis a aquest article. A més de les informacions previstes a l'apartat 15 de l'article 18, les demandes presentades de conformitat amb aquest article contenen:

a) Quan la demanda fa referència a la lletra a) de l'apartat 1 d'aquest article, una descripció dels béns que cal confiscar i una exposició dels fets sobre els quals es fonamenta l'Estat part requeridor que siguin prou explícits per permetre a l'Estat part requerit de dictar l'ordre de confiscació d'acord amb el seu dret intern;

b) Quan la demanda fa referència a la lletra b) de l'apartat 1 d'aquest article, una còpia legalment admissible de l'ordre de confiscació emesa per l'Estat part requeridor en què es fonamenta la demanda, una exposició dels fets i la informació que indiqui en quins límits es demana d'executar l'ordre;

c) Quan la demanda fa referència a l'apartat 2 d'aquest article, una exposició dels fets sobre els quals es fonamenta l'Estat part requeridor i una descripció de les mesures sol·licitades.

4. L'Estat part requerit pren les decisions o les mesures previstes en els apartats 1 i 2 d'aquest article de conformitat amb el seu dret intern i segons les seves disposicions, i de conformitat amb les seves regles de procediment o amb qualsevol tractat, acord o disposició bilateral o multilateral que el vinculi l'Estat part requeridor.

5. Cada Estat part remet al secretari general de l'Organització de les Nacions Unides una còpia de les seves lleis i reglaments que donen aplicació a aquest article, i una còpia de qualsevol modificació aportada ulteriorment a aquestes lleis i a aquests reglaments, o una descripció d'aquesta modificació.

6. Si un estat part decideix subordinar l'adopció de les mesures previstes en els apartats 1 i 2 d'aquest article a l'existència d'un tractat en la matèria, ha de considerar aquest Conveni com la base convencional necessària i suficient per complir aquest requisit.

7. Un estat part pot rebutjar donar curs a una demanda de cooperació en virtut

d'aquest article en cas que el delictes al qual fa referència no sigui un delictes previst en aquest Conveni.

8. La interpretació de les disposicions d'aquest article no ha de perjudicar mai els drets dels tercers de bona fe.

9. Els estats part preveuen concloure tractats, acords o convenis bilaterals o multilaterals a fi de reforçar l'eficàcia de la cooperació internacional instaurada d'acord amb aquest article.

Article 14

Disposició del producte del delictes o dels béns confiscats

1. Un estat part que confisca el producte del delictes o els béns en aplicació de l'article 12 o de l'apartat 1 de l'article 13 d'aquest Conveni en disposa de conformitat amb el seu dret intern i amb els seus procediments administratius.

2. Quan els estats part actuen a demanda d'un altre estat part en aplicació de l'article 13 d'aquest Conveni, han de preveure a títol prioritari, sempre que el seu dret intern els ho permeti i si els n'ha estat formulada la demanda, restituir el producte del delictes o els béns confiscats a l'Estat part requeridor, a fi que aquest darrer pugui indemnitzar les víctimes del delictes o restituir aquest producte del delictes o aquests béns als seus propietaris legítims.

3. Quan un estat part actua a demanda d'un altre estat part en aplicació dels articles 12 i 13 d'aquest Conveni, pot considerar el fet de concloure acords o disposicions que prevegin:

a) L'ingrés del valor d'aquest producte o d'aquests béns, o els fons que provinquin de la seva venda, o una part d'aquests fons, al compte establert en aplicació de la lletra c) de l'apartat 2 de l'article 30 d'aquest Conveni i als organismes intergovernamentals especialitzats en la lluita contra la delinqüència organitzada;

b) La repartició amb altres estats part, sistemàticament o cas per cas, aquest producte o aquests béns, o els fons procedents de la seva venda, de conformitat amb el seu dret intern o els seus procediments administratius.

Article 15

Competència

1. Cada Estat part adopta les mesures necessàries per establir la seva competència en relació amb els delictes establerts segons els articles 5, 6, 8 i 23 d'aquest Conveni en els casos següents:

a) Quan el delictes es comet en el seu territori; o

b) Quan el delictes es comet a bord d'un vaixell que arbora la seva bandera o a bord d'una aeronau matriculada segons el seu dret intern en el moment en què es comet el delictes.

2. Sense perjudici de l'article 4 d'aquest Conveni, un estat part pot establir igualment la seva competència per conèixer aquests delictes en els casos següents:

a) Quan el delictes es comet contra un nacional seu;

b) Quan el delictes el comet un dels seus nacionals o una persona apàtrida que resideix habitualment en el seu territori, o

c) Quan el delictes és:

i. Un dels delictes establerts de conformitat amb l'apartat 1 de l'article 5 d'aquest Conveni i es comet fora del seu territori en vista de la comissió, en el seu territori d'un delictes greu;

ii. Un dels delictes establerts de conformitat amb el punt ii. de la lletra b) de l'apartat 1 de l'article 6 d'aquest Conveni i es comet fora del seu territori en vista de la comissió, en el seu territori, d'un delictes establert de conformitat amb els punts i o ii de la lletra a) o i de la lletra b) de l'apartat 1 de l'article 6 d'aquest Conveni.

3. D'acord amb l'apartat 10 de l'article 16 d'aquest Conveni, cada Estat part adopta les mesures necessàries per establir la seva competència en relació amb els delictes previstos en aquest Conveni quan el presumpte delinqüent es troba en el seu territori i no l'extradeix per l'únic motiu que és un dels seus nacionals.

4. Cada Estat part pot adoptar igualment les mesures necessàries per establir la seva competència pel que fa als delictes previstos en aquest Conveni quan

el presumpte delinqüent es troba en el seu territori i no l'extradeix.

5. Si un estat part que exerceix la seva competència en virtut de l'apartat 1 o 2 d'aquest article ha rebut una notificació, o s'ha assabentat de qualsevol altra manera, que un o més estats part duen a terme una investigació o han iniciat diligències o un procediment judicial en relació amb el mateix acte, les autoritats competents d'aquests estats part es consulten, segons convingui, per coordinar les seves accions.

6. Sense perjudici de les normes de dret internacional general, aquest Conveni no exclou l'exercici de qualsevol competència penal establerta per un estat part segons el seu dret intern.

Article 16 Extradició

1. Aquest article s'aplica als delictes previstos en aquest Conveni o als casos en què un grup criminal organitzat està implicat en un delicte previst a la lletra a) o b) de l'apartat 1 de l'article 3 i quan la persona que és objecte de la demanda d'extradició es troba en territori de l'Estat part requerit, a condició que el delicte pel qual se sol·licita l'extradició es pugui castigar segons el dret intern de l'Estat part requeridor i de l'Estat part requerit.

2. Si la demanda d'extradició fa referència a altres delictes greus diferents, alguns dels quals no estan previstos en aquest article, l'Estat part requerit pot aplicar igualment aquest article a aquests darrers delictes.

3. Cadascun dels delictes a què s'aplica aquest article es considera inclòs de ple dret en qualsevol tractat d'extradició en vigor entre els estats part com a delictes que poden donar lloc a extradició. Els estats part es comprometen a incloure aquests delictes com a delictes que poden donar lloc a extradició, en qualsevol tractat d'extradició que conculguin entre ells.

4. Si un estat part que subordina l'extradició a l'existència d'un tractat rep una demanda d'extradició d'un estat part amb el qual no ha conclòs un tractat similar, pot considerar aquest Conveni com la base legal de l'extradició per als delictes als quals s'aplica aquest article.

5. Els estats part que subordinen l'extradició a l'existència d'un tractat:

a) En dipositar l'instrument de ratificació, d'acceptació, d'aprovació o d'adhesió a aquest Conveni, han d'informar el secretari general de l'Organització de les Nacions Unides si consideren o no aquest Conveni com la base legal per cooperar en matèria d'extradició amb altres estat parts d'aquest Conveni; i

b) Si no consideren aquest Conveni com la base legal per cooperar en matèria d'extradició, s'han d'esforçar, si escau, per concloure tractats d'extradició amb altres estats part d'aquest Conveni a fi d'aplicar aquest article.

6. Els estats part que no subordinin l'extradició a l'existència d'un tractat i reconeixin entre ells els delictes a què s'aplica aquest article com a delictes que poden donar lloc a extradició.

7. L'extradició se subordina a les condicions previstes pel dret intern de l'Estat part requerit o pels tractats d'extradició aplicables, fins i tot, i principalment, a les condicions referents a la pena mínima requerida per extradir i als motius pels quals l'Estat part requerit pot refusar l'extradició.

8. Els estats part s'han d'esforçar, sense perjudici del seu dret intern, a accelerar els procediments d'extradició i simplificar les exigències en matèria de prova que hi estiguin relacionades, pel que fa als delictes a què s'aplica aquest article.

9. Sota reserva de les disposicions del seu dret intern i dels tractats d'extradició que hagi conclòs, l'Estat part requerit, a requeriment de l'Estat part requeridor i si considera que les circumstàncies ho justifiquen i que hi ha urgència, pot detenir una persona present en el seu territori, l'extradició de la qual es demana, o bé es pot prendre qualsevol altra mesura apropiada per garantir-ne la compareixença en els procediments d'extradició.

10. Si un estat part, en el territori del qual es trobi el presumpte delinqüent, no extradeix aquesta persona respecte d'un delicte a què s'aplica aquest article per l'única raó que aquesta persona és un dels seus nacionals, està obligat, a

requeriment de l'Estat part que en demani l'extradició, a sotmetre el cas sense demora injustificada a les seves autoritats competents a l'efecte d'enjudiciament. Aquestes autoritats prenen llur decisió i porten les diligències de la mateixa manera que per a qualsevol altre delicte greu en virtut del dret intern d'aquest Estat part. Els estats part interessats cooperen entre ells, principalment en matèria de procediment i de prova, a fi de garantir l'eficàcia d'aquestes actuacions.

11. Quan un estat part, en virtut del seu dret intern, només està autoritzat a extradir o a lliurar de qualsevol altra forma un dels seus nacionals si aquesta persona és reenviada posteriorment a aquest Estat part per complir la condemna imposada com a resultat del judici o del procediment que n'origini la demanda d'extradició o de lliurament, i quan aquest Estat part i l'Estat part requeridor es posin d'acord sobre aquesta opció i sobre altres condicions que puguin ser considerades apropiades, aquesta extradició o aquest lliurament condicional és suficient a l'efecte de l'execució de l'obligació enunciativa a l'apartat 10 d'aquest article.

12. Si l'extradició, demanada a l'efecte de compliment d'una condemna, es rebutja perquè la persona que és objecte d'aquesta demanda és un nacional de l'Estat part requerit, aquest darrer, si el seu dret intern li ho permet, de conformitat amb les prescripcions d'aquest dret i a demanda de l'Estat part requeridor, ha de considerar la possibilitat de fer complir la condemna imposada de conformitat amb el dret intern de l'Estat part requeridor, o el que quedi d'aquesta condemna.

13. S'ha de garantir a qualsevol persona que sigui objecte de diligències a causa de qualsevol dels delictes a què s'aplica aquest article un tracte just en totes les fases del procediment, fins i tot que tingui tots els drets i totes les garanties previstes pel dret intern de l'Estat part en el territori en què es trobi.

14. Cap disposició d'aquest Conveni s'ha d'interpretar en el sentit que s'obliga l'Estat part requerit a extradir si té raons serioses per pensar que la demanda s'ha presentat a l'efecte de perseguir o de castigar una persona per raons de

gènere, raça, religió, nacionalitat, origen ètnic o d'opinió política, o perquè el fet de donar curs a aquesta demanda causaria un perjudici a aquesta persona per qualsevol d'aquestes raons.

15. Els estats part no poden rebutjar una demanda d'extradició per l'única raó que es consideri que el delictes inclou també qüestions fiscals.

16. Abans de rebutjar l'extradició, l'Estat part requereix consulta, si escau, l'Estat part requeridor per oferir-li la possibilitat d'emetre la seva opinió i de proporcionar informació que doni suport a les seves al·legacions.

17. Els estats part han de procurar concloure acords o convenis bilaterals i multilaterals per permetre l'extradició o per augmentar-ne l'eficàcia.

Article 17

Trasllat de persones condemnades

Els estats part poden preveure concloure acords o convenis bilaterals o multilaterals relatius al trasllat al seu territori de persones condemnades a penes d'emprisonament o a altres penes privatives de llibertat per un delictes previst per aquest Conveni, a fi que aquestes persones puguin complir al seu territori la resta de la condemna.

Article 18

Cooperació judicial

1. Els estats part acorden la cooperació judicial més àmplia possible quan hi hagi investigacions, diligències i procediments judicials relacionats amb els delictes previstos en aquest Conveni, com preveu l'article 3, i cooperen de forma similar quan l'Estat part requeridor tingui motius raonables per sospitar que el delictes previst a la lletra a) o b) de l'apartat 1 de l'article 3 és de natura transnacional, així com, quan les víctimes, els testimonis, el producte, els instruments o els elements de prova d'aquests delictes es troben dins l'Estat part requerit i un grup criminal organitzat hi està implicat.

2. S'acorda la cooperació judicial més àmplia possible –sempre que les lleis, els tractats, els acords i els convenis pertinents de l'Estat part requerit ho permetin– quan hi hagi investigacions, diligències i procediments judicials referents a delictes de què es pot considerar

responsable una persona jurídica dins l'Estat part requeridor, de conformitat amb l'article 10 d'aquest Conveni.

3. La cooperació judicial que s'acorda en aplicació d'aquest article pot ser demanada a l'efecte següent:

- a) Recollir testimoniatges o declaracions;
- b) Comunicar actes judicials;
- c) Efectuar inspeccions, embargaments, i bloqueigs;
- d) Examinar objectes i visitar llocs;
- e) Facilitar informació, elements de prova i avaluacions pericials;
- f) Lliurar originals o còpies certificades conformes de documents i d'expedients pertinents, inclosa la documentació administrativa, bancària i financera, així com la documentació social o comercial de societats mercantils;
- g) Identificar o localitzar productes del delictes, béns, instruments o altres elements a fi de recollir elements de prova;
- h) Facilitar la compareixença voluntària de persones en l'Estat part requeridor;
- i) Facilitar qualsevol altre tipus d'assistència compatible amb el dret intern de l'Estat part requerit.

4. Sense perjudici del seu dret intern, les autoritats competents d'un estat part poden transmetre, sense demanda prèvia, informació relativa a qüestions penals a una autoritat competent d'un altre estat part, si creuen que aquesta informació podria ajudar-lo a emprendre o a concloure amb èxit investigacions i diligències penals, o a portar aquest darrer Estat part a formular una demanda en virtut d'aquest Conveni.

5. La transmissió d'informació, de conformitat amb l'apartat 4 d'aquest article, es fa sense perjudici de les investigacions i de les diligències penals a l'Estat de qui les autoritats competents faciliten la informació. Les autoritats competents que reben la informació accedeixen a qualsevol demanda referent a la confidencialitat de la informació, fins i tot temporalment, o a l'ús restringit de la informació. Tanmateix, això no impedeix a l'Estat part que rep la informació de

revelar, durant el procediment judicial, informació a descàrrega d'una persona acusada. En aquest cas, l'Estat part que rep la informació avisa l'Estat part que la transmet abans de revelar-la i, si se li demana, consulta l'Estat part transmissor. Si, excepcionalment, no és possible notificar-ho prèviament, l'Estat part que rep la informació informa sense demora l'Estat part transmissor de la revelació.

6. Les disposicions d'aquest article no afecten gens les obligacions que deriven de qualsevol altre tractat bilateral o multilateral vigent o que hagi de regir, totalment o parcialment, la cooperació judicial.

7. Els apartats 9 al 29 d'aquest article s'apliquen a les demandes que es fan de conformitat amb aquest article si els estats part en qüestió no estan vinculats per un tractat de cooperació judicial. Si els estats part esmentats estan vinculats per un tractat d'aquestes característiques, s'apliquen les disposicions corresponents d'aquest tractat, a menys que els estats part no convinguin aplicar en el seu lloc les disposicions dels apartats 9 al 29 d'aquest article. S'insta fortament els estats part perquè apliquin aquests apartats si faciliten la cooperació.

8. Els estats part no poden invocar el secret bancari per rebutjar la cooperació judicial prevista en aquest article.

9. Els estats part poden invocar l'absència de doble incriminació per rebutjar de donar curs a una demanda de cooperació judicial prevista en aquest article. Tanmateix, l'Estat part requerit pot, quan ho consideri escaient, facilitar aquesta assistència, sempre que ho decideixi per voluntat pròpia, independentment del fet que l'acte estigui tipificat com a delictes segons el dret intern de l'Estat part requerit.

10. Qualsevol persona detinguda o que estigui complint una condemna en el territori d'un estat part, la presència de la qual es requereixi en un altre estat part per a finalitats d'identificació, de testimoniatge o perquè aporti, de qualsevol altra manera, la seva ajuda per obtenir proves en el marc d'investigacions, de diligències o de procediments judicials relatius als delictes previstos en aquest Conveni, pot ser objecte de trasllat si es compleixen les condicions següents:

a) La persona, degudament informada, hi consent lliurement;

b) Les autoritats competents d'ambdós estats part hi estan d'acord, sota reserva de les condicions que aquests estats part considerin adequades.

11. D'acord amb l'apartat 10 d'aquest article:

a) L'Estat part al qual s'efectua el trasllat té la competència i l'obligació de mantenir la persona interessada detinguda, llevat que l'Estat part a partir del qual es trasllada la persona ho demani o ho autoritzi altrament;

b) L'Estat part al qual es trasllada la persona compleix sense retard l'obligació de retornar-la a la custòdia de l'Estat part a partir del qual ha estat traslladada, de conformitat amb el que s'hagi convingut prèviament o amb el que les autoritats competents d'ambdós estats part hagin decidit altrament;

c) L'Estat part al qual s'efectua el trasllat no pot exigir a l'Estat part a partir del qual s'efectua el trasllat que iniciï un procediment d'extradició perquè se li lliuri la persona;

d) Es té en compte el període que la persona ha passat detinguda a l'Estat part al qual ha estat traslladada a l'efecte de descomptar-li de la pena que ha de complir a l'Estat part a partir del qual ha estat traslladada.

12. Llevat que l'Estat part a partir del qual una persona ha de traslladar-se en virtut dels apartats 10 i 11 d'aquest article hi estigui d'acord, la persona esmentada, sigui de la nacionalitat que sigui, no pot ser enjudiciada, detinguda, condemnada o sotmesa a altres restriccions de la seva llibertat de moviment en el territori de l'Estat part al qual es trasllada per actes, omissions o condemnes anteriors al moment en què deixa el territori de l'Estat part a partir del qual es trasllada.

13. Cada Estat part designa una autoritat central encarregada de transmetre i rebre les demandes de cooperació judicial i, d'executar-les o transmetre-les a les autoritats competents per a l'execució. Si un estat part té una regió o un territori especial dotat d'un sistema de cooperació judicial diferent, pot designar una autoritat central diferent que tindrà la mateixa funció per a la regió que per al

territori esmentats. Les autoritats centrals asseguren l'execució o la transmissió ràpida i de manera correcta les demandes rebudes. Si l'autoritat central transmet la demanda a una autoritat competent per a l'execució, li recomana que executi la demanda ràpidament i de manera correcta. Els estats part notifiquen el nom de l'autoritat central designada a aquest efecte al secretari general de l'Organització de les Nacions Unides en el moment en què dipositen els instruments de ratificació, d'acceptació, d'aprovació o s'adhereixin a aquest Conveni. Les demandes de cooperació judicial i qualsevol comunicació que s'hi relacioni es transmeten a les autoritats centrals designades pels estats part. Aquesta disposició s'entén sense perjudici del dret de qualsevol estat part d'exigir que se li adrecin aquestes demandes i comunicacions per via diplomàtica i, en cas d'urgència, si els estats part ho convenen, mitjançant l'Organització Internacional de Policia Criminal, si és possible.

14. Les demandes s'adrecen per escrit o, quan sigui possible, per qualsevol altre mitjà que pugui registrar un document escrit, en un idioma acceptable per l'Estat part requerit, en condicions que permetin a l'Estat part esmentat d'establir-ne l'autenticitat. Els estats part notifiquen l'idioma o els idiomes acceptables al secretari general de l'Organització de les Nacions Unides en el moment en què dipositen els instruments de ratificació, d'acceptació, d'aprovació o s'adhereixin a aquest Conveni. En cas d'urgència i si els estats part ho convenen, les demandes es poden efectuar oralment, però s'han de confirmar per escrit sense demora.

15. Les demandes de cooperació judicial han d'incloure la informació següent:

a) La identitat de l'autoritat de qui prové la demanda;

b) L'objecte i la natura de la investigació, de les diligències o del procediment judicial a què es refereix la demanda, i també el nom i les funcions de l'autoritat encarregada d'efectuar-ho;

c) Un resum dels fets pertinents, excepte per a les demandes adre-

çades a l'efecte de comunicar actes judicials;

d) Una descripció de l'assistència requerida i el detall de qualsevol procediment particular que l'Estat part requeridor desitja que s'apliqui;

e) Si és possible, la identitat, l'adreça i la nacionalitat de qualsevol persona interessada; i

f) L'objecte pel qual es demanen el testimoni, la informació o les mesures.

16. L'Estat part requerit pot demanar un complement d'informació quan ho consideri necessari per executar la demanda, de conformitat amb el seu dret intern o quan això faciliti l'execució de la demanda.

17. Qualsevol demanda s'executa de conformitat amb el dret intern de l'Estat part requerit i, sempre que no contravinqui el dret intern de l'Estat part requerit i quan es pugui, de conformitat amb els procediments previstos a la demanda.

18. Quan sigui possible, i de conformitat amb els principis fonamentals del dret intern, si una persona que es troba en el territori d'un estat part ha d'oïr com a testimoni o com a perit per part de les autoritats judicials d'un altre estat part, el primer estat part pot, si l'altre ho requereix, autoritzar la seva audició per videoconferència si no pot comparèixer o no s'aconsella que comparegui en persona en el territori de l'Estat part requeridor. Els estats part poden convenir que una autoritat judicial de l'Estat part requeridor dirigeixi l'audició i que una autoritat judicial de l'Estat part requerit hi assisteixi.

19. L'Estat part requeridor no comunica ni utilitza la informació o els elements de prova facilitats per l'Estat part requerit per a investigacions, enjudiciaments o procediments judicials que no siguin els previstos en la demanda sense el consentiment previ de l'Estat part requerit. No hi ha res en aquest apartat que impedeixi a l'Estat part requeridor revelar, en un procediment, informació o elements de prova que puguin exculpar una persona acusada. En aquest darrer cas, l'Estat part requeridor informa l'Estat part requerit abans de revelar-ho i, si se li demana, consulta l'Estat part requerit. Si, excepcionalment, no és possible

informar-ne prèviament, l'Estat part requeridor informa l'Estat part requerit sense retard de la revelació.

20. L'Estat part requeridor pot exigir que l'Estat part requerit guardi el secret sobre la demanda i el seu contingut, a excepció del que sigui necessari per executar-la. Si l'Estat part requerit no pot complir aquesta exigència, n'ha d'informar immediatament l'Estat part requeridor.

21. La cooperació judicial es pot rebutjar:

a) Si la demanda no s'efectua de conformitat amb les disposicions d'aquest article;

b) Si l'Estat part requerit considera que l'execució de la demanda és susceptible de perjudicar la seva sobirania, la seva seguretat, el seu ordre públic o altres interessos fonamentals;

c) En cas que el dret intern de l'Estat part requerit prohibeixi a les seves autoritats de prendre les mesures sol·licitades en el cas d'un delictes anàleg que hagués estat objecte d'una investigació, de diligències o d'un procediment judicial en el marc de la seva pròpia competència;

d) En cas que el fet d'acceptar la demanda vagi en contra de l'ordenament jurídic de l'Estat part requerit referit a la cooperació judicial.

22. Els estats part no poden rebutjar una demanda de cooperació judicial per l'única raó que es consideri que el delictes també inclou qüestions fiscals.

23. Qualsevol rebuig de cooperació judicial ha de ser degudament fonamentat.

24. L'Estat part requerit executa la demanda de cooperació judicial tan aviat com pot i té en compte, sempre que es pugui, tots els terminis suggerits per l'Estat part requeridor i que estiguin motivats, preferiblement en la demanda. L'Estat part requerit respon a les demandes raonables de l'Estat part requeridor referent als progressos efectuats en l'execució de la demanda. L'Estat part requeridor n'informa promptament quan ja no calgui la cooperació sol·licitada.

25. L'Estat part requerit pot diferir la cooperació judicial quan interfereixi en

una investigació, diligències o un procediment judicial en curs.

26. Abans de rebutjar una demanda en virtut de l'apartat 21 d'aquest article o de diferir-ne l'execució en virtut de l'apartat 25, l'Estat part requerit consulta l'Estat part requeridor sobre la possibilitat d'atorgar la cooperació sota reserva de les condicions que consideri necessàries. Si l'Estat part requeridor accepta la cooperació sota reserva d'aquestes condicions, n'ha d'observar el compliment.

27. Sense perjudici de l'aplicació de l'apartat 12 d'aquest article, un testimoni, un perit o una altra persona que, a requeriment de l'Estat part requeridor, consenti declarar en un judici o a col·laborar en una investigació, en diligències o en un procediment judicial en el territori de l'Estat part requeridor, no pot ser enjudiciat, detingut, condemnat o sotmès a altres restriccions de la seva llibertat personal en aquest territori per actes, omissions o condemnes anteriors al moment en què va deixar el territori de l'Estat part requerit. Aquesta immunitat cessa quan el testimoni, el perit o l'altra persona hagi tingut la possibilitat d'abandonar el territori de l'Estat part requeridor, durant un període de quinze dies consecutius o qualsevol altre període acordat pels estats part, a comptar de la data en què ha estat informat oficialment que les autoritats judicials ja no requereixen la seva presència, i tanmateix, s'hi hagi quedat voluntàriament o hi hagi tornat lliurement després d'haver-lo abandonat.

28. Les despeses ordinàries en què s'hagi incorregut per executar una demanda són a càrrec de l'Estat part requerit, llevat que els estats part concernits ho hagin acordat altrament. Quan es consideri que l'execució de la demanda comportarà despeses importants o extraordinàries, els estats part s'han de consultar per establir les condicions segons les quals s'executarà la demanda, així com la manera com s'assumiran les despeses.

29. L'Estat part requerit:

a) Facilita a l'Estat part requeridor còpies de documents oficials o d'informacions administratives que estiguin en possessió seva i siguin d'accés públic, en virtut del seu dret intern;

b) Pot, per decisió pròpia, facilitar a l'Estat part requeridor i amb les condicions que consideri adequades, còpies íntegres o parcials de documents oficials o d'informacions administratives que estiguin en possessió seva i no siguin d'accés públic, en virtut del seu dret intern.

30. Els estats part preveuen, si escau, la possibilitat de concloure acords o convenis bilaterals o multilaterals que serveixin als objectius i a les disposicions d'aquest article, que els donin un efecte pràctic o que les reforcin.

Article 19

Investigacions conjuntes

Els estats part preveuen concloure acords o convenis bilaterals o multilaterals en virtut dels quals, per als afers que siguin objecte d'investigacions, de diligències o de procediments judicials en un o més estats, les autoritats competents concernides puguin establir òrgans d'investigació conjunts. En absència d'aquests acords o d'aquests convenis, les investigacions conjuntes es poden dur a terme cas per cas. Els estats part concernits vetllen perquè es respecti plenament la sobirania de l'Estat part en el territori on s'ha d'efectuar la investigació.

Article 20

Tècniques especials d'investigació

1. Si els principis fonamentals del seu ordenament jurídic intern ho permeten, cada Estat part, en funció de les seves possibilitats i de conformitat amb les condicions prescrites en el seu dret intern, pren les mesures necessàries per permetre recórrer adequadament a l'entrega vigilada i, quan ho consideri oportú, recórrer a altres tècniques especials d'investigació, com ara la vigilància electrònica o d'una altra mena i les operacions d'infiltració, per les seves autoritats competents en el seu territori amb la finalitat de lluitar eficaçment contra la delinqüència organitzada.

2. A l'efecte d'investigar els delictes previstos en aquest Conveni, s'anima els estats part perquè conclouguin, si cal, acords o convenis bilaterals o multilaterals apropiats per recórrer a les tècniques especials d'investigació en el marc de la cooperació internacional. Aquests acords o aquests convenis es conclouen i

s'apliquen respectant plenament el principi de la igualtat sobirana dels estats i s'implemten respectant estrictament les disposicions que contenen.

3. En absència dels acords o convenis previstos a l'apartat 2 d'aquest article, les decisions de recórrer a tècniques especials d'investigació internacionalment es prenen cas per cas i poden, si cal, tenir en compte enteses i arranaments financers pel que fa a l'exercici de la seva competència per part dels estats part interessats.

4. Les entregues vigilades a què es decideixi recórrer internacionalment poden incloure, amb el consentiment dels estats part concernits, mètodes com ara la intercepció de les mercaderies i l'autorització de continuar la seva tramesa, sense alteració o després de sostreure o de reemplaçar la totalitat o una part d'aquestes mercaderies.

Article 21

Remissió de procediments penals

Els estats part preveuen la possibilitat de remetre's als procediments relatius a l'enjudiciament d'un delictes previst en aquest Conveni en els casos en què aquesta remissió es consideri necessària en interès d'una bona administració de la justícia i, principalment quan afecti diverses jurisdiccions, amb vista a centralitzar les diligències.

Article 22

Establiment d'antecedents penals

Els estats part poden adoptar les mesures legislatives o altres que siguin necessàries per tenir en compte, en les condicions i amb les finalitats que consideri adequades, qualsevol condemna de la qual el presumpte autor d'un delictes hagi estat objecte anteriorment en un altre estat, a fi d'utilitzar aquesta informació en el marc d'un procediment penal relatiu a un delictes previst en aquest Conveni.

Article 23

Incriminació de l'obstaculització de la justícia

Cada Estat part adopta les mesures legislatives i d'altres que siguin necessàries per tipificar com a delictes, quan els actes s'hagin comès intencionadament:

a) El fet de recórrer a la força física, a amenaces o a la intimidació, o de prometre, d'oferir o d'atorgar un rendiment indegut per obtenir un fals testimoniatge o impedir un testimoniatge o la presentació d'elements de prova en un procediment en relació amb la comissió d'un delictes previst en aquest Conveni;

b) El fet de recórrer a la força física, a amenaces o a la intimidació per impedir l'exercici de les funcions oficials a un agent de la justícia o a un agent dels serveis de detecció i de repressió quan es cometin delictes previstos en aquest Conveni. No hi ha res en aquesta lletra que perjudiqui el dret dels estats part de disposar d'una legislació destinada a protegir altres categories de funcionaris.

Article 24

Protecció dels testimonis

1. Cada Estat part pren, dins el límit dels seus mitjans, mesures apropiades per assegurar una protecció eficaç contra eventuais actes de represàlia o d'intimidació als testimonis que, en el marc de procediments penals, facin un testimoni referent als delictes previstos en aquest Conveni i, si escau, als seus familiars i a altres persones que els siguin properes.

2. Les mesures previstes a l'apartat 1 d'aquest article poden consistir, sense perjudici dels drets de la persona inculpada i inclòs el dret a les garanties processals:

a) A establir, per a la protecció física d'aquestes persones, procediments que, segons les necessitats i en la mesura en què es pugui, vagin dirigits a reubicar-los i a permetre, si escau, la prohibició total o parcial de la revelació d'informació relativa a la seva identitat i parador;

b) A preveure normes de prova que permetin als testimonis declarar d'una manera que en garanteixin la seguretat, per exemple, autoritzant-los a declarar recorrent a tecnologies de la comunicació com ara la videoconferència o altres mitjans adequats.

3. Els estats part preveuen concloure acords o convenis amb altres estats per a

la reubicació de les persones esmentades a l'apartat 1 d'aquest article.

4. Les disposicions d'aquest article s'apliquen igualment a les víctimes quan siguin testimonis.

Article 25

Assistència i protecció de les víctimes

1. Cada Estat part pren, en el límit dels seus mitjans, mesures apropiades per prestar assistència i donar protecció a les víctimes dels delictes previstos en aquest Conveni, principalment en els casos d'amenaça de represàlies o d'intimidació.

2. Cada Estat part estableix procediments apropiats per permetre a les víctimes dels delictes previstos en aquest Conveni d'obtenir compensacions.

3. Cada Estat part, sota reserva del seu dret intern, permet que les opinions i les preocupacions de les víctimes es presentin i es tinguin en compte en les fases adequades del procediment penal iniciat contra els delinqüents sense que perjudiqui els drets de la defensa.

Article 26

Mesures destinades a reforçar la cooperació amb els serveis de detecció i de repressió

1. Cada Estat part pren les mesures apropiades per animar les persones que participen o han participat en grups criminals organitzats:

a) A proporcionar informació útil a les autoritats competents als efectes d'investigació i de recerca de proves sobre qüestions com ara:

i. La identitat, la natura, la composició, l'estructura, la ubicació o les activitats dels grups criminals organitzats;

ii. Els vincles, fins i tot a escala internacional, amb altres grups criminals organitzats;

iii. Els delictes que els grups criminals organitzats han comès o podrien cometre;

b) A proporcionar ajuda efectiva i concreta a les autoritats competents, que pugui contribuir a privar els grups criminals organitzats dels seus recursos o del producte del delictes.

2. Cada Estat part considera la possibilitat de preveure, en els casos apropiats, d'alleugerir la pena dels acusats que cooperin de manera substancial en la investigació o en l'enjudiciament respecte d'un delictes previst en aquest Conveni.

3. Cada Estat part considera la possibilitat de preveure, de conformitat amb els principis fonamentals del seu dret intern, atorgar la immunitat judicial a les persones que cooperin de manera substancial en la investigació o en l'enjudiciament respecte d'un delictes previst en aquest Conveni.

4. La protecció d'aquestes persones s'assegura tal com preveu l'article 24 d'aquest Conveni.

5. Quan una persona que està concernida per l'apartat 1 d'aquest article i es troba en un estat part pot aportar una cooperació substancial a les autoritats competents d'un altre estat part, els estats part concernits poden preveure concloure acords o convenis, de conformitat amb el seu dret intern, referents a la possibilitat que l'altre estat atorgui el tracte previst als apartats 2 i 3 d'aquest article.

Article 27

Cooperació entre els serveis de detecció i de repressió

1. Els estats part cooperen estretament, segons els seus sistemes jurídics i administratius respectius, per reforçar l'eficàcia de la detecció i de la repressió dels delictes previstos en aquest Conveni. En particular, cada Estat part adopta mesures eficaces per:

a) Reforçar o, si cal, establir els canals de comunicació entre les seves autoritats, organismes i serveis competents per facilitar l'intercanvi segur i ràpid d'informació referent a tots els aspectes dels delictes previstos en aquest Conveni, i fins i tot, si els estats part afectats ho consideren oportú, sobre els vincles amb altres activitats delictives.

b) Cooperar amb altres estats part i, com que es tracta dels delictes previstos en aquest Conveni, en la conducció d'investigacions referents als punts següents:

i. La identitat, el parador i les activitats de les persones sospitoses d'implicació en els delictes esmentats o la ubicació d'altres persones concernides.

ii. El moviment del producte del delictes o dels béns procedents de la comissió d'aquests delictes.

iii. El moviment dels béns, del material o d'altres instruments utilitzats o destinats a ser utilitzats en la comissió d'aquests delictes.

c) Facilitar, quan escaigui, les peces o les quantitats de substàncies necessàries amb finalitat d'anàlisi o d'investigació;

d) Facilitar una coordinació eficaç entre les autoritats, els organismes i els serveis competents i afavorir l'intercanvi de personal i de perits, fins i tot, sota reserva de l'existència d'acords o de convenis bilaterals entre els estats part concernits, l'adscripció temporal d'agents d'enllaç;

e) Intercanviar, amb altres estats part, informació sobre els mitjans i els procediments específics que utilitzen els grups criminals organitzats, fins i tot, si escau, sobre els itineraris i els mitjans de transport i la utilització d'identitats falses, de documents modificats o falsificats o d'altres mitjans de dissimulació de les seves activitats;

f) Intercanviar informació i coordinar les mesures administratives i altres preses, com convingui, per detectar ràpidament els delictes previstos en aquest Conveni.

2. A fi de donar efecte a aquest Conveni, els estats part preveuen concloure acords o convenis bilaterals o multilaterals que prevegin una cooperació directa entre els seus serveis de detecció i de repressió i, quan aquest tipus d'acords o de convenis ja existeixin, modificar-los. En absència d'aquest tipus d'acords o de convenis entre els estats part afectats, aquests darrers es poden basar en aquest Conveni per instaurar una cooperació en matèria de detecció i de repressió referent als delictes previstos en aquest Conveni. Cada cop que sigui apropiat, els estats part utilitzen plenament els acords o els convenis, fins i tot amb les organitzacions internacionals o regionals,

per reforçar la cooperació entre els seus serveis de detecció i de repressió.

3. Els estats part s'esforcen per cooperar, sempre que els seus mitjans ho permetin, per fer front a la delinqüència organitzada transnacional comesa mitjançant les noves tecnologies.

Article 28

Compilació, intercanvi i anàlisi d'informació sobre la natura de la delinqüència organitzada

1. Els estats part preveuen analitzar, consultant-ho amb els àmbits científics i acadèmics, les tendències de la delinqüència organitzada sobre el seu territori, les circumstàncies en què opera, així com els grups professionals i les tecnologies implicades.

2. Els estats part preveuen desenvolupar les seves capacitats d'anàlisi de les activitats de la delinqüència organitzada i de posar-les en comú a escala bilateral o mitjançant organitzacions internacionals i regionals. A aquest efecte, cal elaborar i aplicar definicions, normes i mètodes comuns segons convingui.

3. Els estats part preveuen donar continuïtat a les seves polítiques i les mesures concretes preses per combatre la delinqüència organitzada i avaluar-ne la implementació i l'eficàcia.

Article 29

Formació i assistència tècnica

1. Cada Estat part estableix, desenvolupa o millora, segons les necessitats, programes de formació específics destinats al personal dels seus serveis de detecció i de repressió, fins i tot dels membres del ministeri fiscal, els jutges d'instrucció i els agents de duanes, així com de l'altre personal encarregat de prevenir, detectar i reprimir els delictes previstos en aquest Conveni. Aquests programes poden preveure l'adscripció temporal i l'intercanvi de personal. Sempre que el dret intern ho permeti, han de fer referència particularment als punts següents:

a) Els mètodes utilitzats per prevenir, detectar i reprimir els delictes previstos en aquest Conveni;

b) Els itineraris i les tècniques utilitzades per persones sospitoses d'implicació en els delictes previstos en

aquest Conveni, fins i tot en els estats de trànsit, i les mesures de lluita apropiades;

c) La vigilància del moviment dels productes de contraban;

d) La detecció i la vigilància del moviment del producte del delictes o dels béns, del material o dels altres instruments, i mètodes de trasllat, de dissimulació o d'ocultació d'aquest producte, d'aquests béns, d'aquest material o d'aquests altres instruments, així com els mètodes de lluita contra el blanqueig de diners i altres delictes financers;

e) L'aplegament dels elements de prova;

f) Les tècniques de control en les zones franques i els ports francs;

g) El material i les tècniques modernes de detecció i de repressió, fins i tot la vigilància electrònica, l'entrega vigilada i les operacions d'infiltració;

h) Els mètodes utilitzats per combatre la delinqüència organitzada transnacional comesa mitjançant ordinadors, xarxes de telecomunicació o altres formes de noves tecnologies; i

i) Els mètodes utilitzats per protegir les víctimes i els testimonis.

2. Els estats part cooperen per planificar i executar programes de recerca i de formació concebuts per intercanviar coneixements especialitzats en els àmbits previstos en l'apartat 1 d'aquest article i, a aquest efecte, recorren, també, quan s'escaigui, a conferències i seminaris regionals i internacionals per afavorir la cooperació i fomentar l'examen dels problemes d'interès comú, inclosos els problemes i les necessitats particulars dels estats de trànsit.

3. Els estats part fomenten les activitats de formació i d'assistència tècnica que facilitin l'extradició i la cooperació judicial. Aquestes activitats de formació i d'assistència tècnica poden incloure la formació lingüística, l'adscripció temporal i l'intercanvi del personal entre les autoritats centrals o els organismes que tinguin responsabilitats en els àmbits concernits.

4. Quan hi hagi acords o convenis bilaterals o multilaterals en vigor, els estats

part han de reforçar, tant com calgui, les mesures preses per optimitzar les activitats operacionals i de formació en les organitzacions internacionals i regionals i en el marc d'altres acords o convenis bilaterals i multilaterals en la matèria.

Article 30

Altres mesures: aplicació del Conveni mitjançant el desenvolupament econòmic i l'assistència tècnica

1. Els estats part prenen, tant com sigui possible, les disposicions destinades a assegurar l'aplicació òptima d'aquest Conveni mitjançant la cooperació internacional, atesos els efectes negatius de la delinqüència organitzada sobre la societat en general i sobre el desenvolupament sostenible en particular.

2. Els estats part fan esforços concrets, sempre que sigui possible, i es coordinen entre ells i amb les organitzacions internacionals i regionals:

a) Per intensificar la cooperació a diversos nivells amb els països en desenvolupament, amb vista a reforçar la capacitat d'aquests països per prevenir i combatre la delinqüència organitzada transnacional;

b) Per augmentar l'assistència financera i material que cal subministrar als països en desenvolupament a fi de donar suport als esforços que fan per lluitar eficaçment contra la delinqüència organitzada transnacional i ajudar-los a aplicar aquest Conveni de manera satisfactòria;

c) Per facilitar assistència tècnica als països en desenvolupament i als països amb una economia de transició a fi d'ajudar-los a respondre les seves necessitats relacionades amb l'aplicació d'aquest Conveni. Amb aquest fi, els estats part s'esforcen per aportar contribucions voluntàries adequades i regulars a un compte establert a aquest efecte en el marc d'un mecanisme de finançament de les Nacions Unides. Els estats part també poden preveure especialment, segons el seu dret intern i les disposicions d'aquest Conveni, d'aportar al compte esmentat un percentatge dels diners o del valor corresponent del producte del delictes o dels béns confiscats en aplicació de les disposicions d'aquest Conveni;

d) Per animar i convèncer altres estats i institucions financeres, segons convingui, perquè s'associïn als esforços fets de conformitat amb aquest article, principalment subministrant als països en desenvolupament més programes de formació i material modern a fi d'ajudar-los a assolir els objectius d'aquest Conveni.

3. Sempre que es pugui, es prenen aquestes mesures sense perjudici dels compromisos existents en matèria d'assistència estrangera o d'altres disposicions de cooperació financera bilateral, regional o internacional.

4. Els estats part poden concloure acords o convenis bilaterals o multilaterals sobre l'assistència material i logística, tenint en compte els acords financers necessaris per assegurar l'eficàcia dels mitjans de cooperació internacional previstos en aquest Conveni i per prevenir, detectar i combatre la delinqüència organitzada transnacional.

Article 31

Prevenió

1. Els estats part s'esforcen per elaborar i avaluar els projectes nacionals, i per implementar i promoure les millors pràctiques i polítiques per prevenir la delinqüència organitzada transnacional.

2. De conformitat amb els principis fonamentals del seu dret intern, els estats part s'esforcen per reduir, amb mesures legislatives, administratives o altres d'apropiades, les possibilitats actuals o futures de què disposen els grups criminals organitzats per participar en mercats lícits utilitzant el producte del delictes. Aquestes mesures s'haurien de centrar en:

a) El reforçament de la cooperació entre els serveis de detecció i de repressió o del Ministeri Fiscal i les entitats privades concernides, incloent-hi la indústria;

b) La promoció de l'elaboració de normes i de procediments destinats a preservar la integritat de les entitats públiques i de les entitats privades concernides, així com codis deontològics per a les professions concernides, principalment les de jurista, de notari, d'assessor fiscal i de comptable;

c) La prevenció de l'ús indegut que fan els grups criminals organitzats dels procediments de licitació pública i de les subvencions i de les autoritzacions atorgades per autoritats públiques per dur a terme activitats comercials;

d) La prevenció de l'ús indegut de persones jurídiques que fan els grups criminals organitzats; aquestes mesures podrien incloure:

i. L'establiment de registres públics de les persones jurídiques i físiques implicades en la constitució, la gestió i el finançament de persones jurídiques;

ii. La possibilitat que les persones condemnades per delictes previstos en aquest Conveni siguin inhabilitades, per decisió judicial o per qualsevol altre mitjà adequat, per un període raonable, per exercir com a directores de persones jurídiques constituïdes en el seu territori;

iii. L'establiment de registres nacionals de les persones inhabilitades per exercir com a directores de persones jurídiques; i

iv. L'intercanvi d'informació continguda en els registres esmentats en els punts i i iii d'aquesta lletra amb les autoritats competents dels altres estats part.

3. Els estats part s'esforcen per promoure la reinserció social de les persones condemnades per delictes previstos en aquest Conveni.

4. Els estats part s'esforcen per avaluar periòdicament els instruments legals i les pràctiques administratives pertinents vigents amb vista a determinar si comporten llacunes que permetin als grups criminals organitzats de fer-ne un ús indegut.

5. Els estats part s'esforcen per sensibilitzar l'opinió pública sobre l'existència, les causes i la gravetat de la delinqüència organitzada transnacional i sobre l'amenaça que representa. Ho poden fer, segons convingui, amb la difusió d'informació a través dels mitjans de comunicació i l'adopció de mesures destinades a promoure la participació pública en les activitats de prevenció i de lluita contra aquesta delinqüència.

6. Els estats part comuniquen al secretari general de l'Organització de les Nacions Unides el nom i l'adreça de l'autoritat o de les autoritats susceptibles d'ajudar els altres estats part a posar a punt mesures de prevenció de la delinqüència organitzada transnacional.

7. Els estats part col·laboren, segons convingui, entre ells i amb les organitzacions internacionals i regionals competents, per promoure i posar a punt les mesures previstes en aquest article. A aquest efecte, participen en projectes internacionals destinats a prevenir la delinqüència organitzada transnacional, per exemple actuant sobre els factors que fan que els grups socialment marginats siguin vulnerables a les activitats de la delinqüència organitzada transnacional.

Article 32

Conferència de les parts del Conveni

1. S'institueix una conferència de les parts del Conveni per millorar la capacitat dels estats part per combatre la delinqüència organitzada transnacional i per promoure i examinar l'aplicació d'aquest Conveni.

2. El secretari general de l'Organització de les Nacions Unides convoca la Conferència de les parts com a màxim un any després de l'entrada en vigor d'aquest Conveni. La Conferència de les parts adopta el reglament interior i les regles i les normes de procediment que regularan les activitats enumerades en els apartats 3 i 4 d'aquest article (fins i tot les regles relatives al finançament de les despeses que resultin de la posada en funcionament d'aquestes activitats).

3. La Conferència de les parts estableix mecanismes amb vista a assolir els objectius previstos a l'apartat 1 d'aquest article, principalment:

a) Facilita les activitats efectuades pels estats part en aplicació dels articles 29, 30 i 31 d'aquest Conveni, fins i tot instant a la mobilització de contribucions voluntàries;

b) Facilita l'intercanvi d'informació entre els estats part sobre les modalitats i les tendències de la delinqüència organitzada transnacional i sobre les pràctiques eficaces per combatre-la;

c) Coopera amb les organitzacions internacionals i regionals i les organitzacions no governamentals competents;

d) Examina periòdicament l'aplicació d'aquest Conveni;

e) Formula recomanacions amb vista a millorar aquest Conveni i la seva aplicació;

4. D'acord amb les lletres d) i e) de l'apartat 3 d'aquest article, la Conferència de les parts s'informa sobre les mesures adoptades pels estats part i les dificultats que han trobat per aplicar aquest Conveni utilitzant la informació que li facilitin així com els mecanismes complementaris d'examen que estableixi la Conferència de les parts.

5. Cada Estat part facilita a la Conferència de les parts, tal com aquesta darrera ho requereix, informació sobre els programes, els plans i les pràctiques que du a terme així com sobre les mesures legislatives i administratives destinades a aplicar aquest Conveni.

Article 33

Secretaria

1. El secretari general de l'Organització de les Nacions Unides proporciona els serveis de secretaria necessaris a la Conferència de les parts del Conveni.

2. La secretaria:

a) Assisteix la Conferència de les parts en la realització de les activitats enunciades a l'article 32 d'aquest Conveni, organitza els períodes de sessions de la Conferència de les parts i els proporciona els serveis necessaris;

b) Assisteix els estats part, a petició seva, en la facilitació de la informació a la Conferència de les parts prevista a l'apartat 5 de l'article 32 d'aquest Conveni; i

c) Assegura la coordinació necessària amb la secretaria d'altres organitzacions internacionals i regionals pertinents.

Article 34

Aplicació del Conveni

1. Cada Estat part pren les mesures necessàries, fins i tot legislatives i administratives, de conformitat amb els principis fonamentals del seu dret intern,

per garantir el compliment de les seves obligacions en virtut d'aquest Conveni.

2. Els estats part tipifiquen en el seu dret intern els delictes establerts de conformitat amb els articles 5, 6, 8 i 23 d'aquest Conveni, independentment de la seva natura transnacional o de la participació d'un grup criminal, com preveu l'apartat 1 de l'article 3 d'aquest Conveni, llevat que, segons l'article 5 d'aquest Conveni, impliqui la participació d'un grup criminal organitzat.

3. Cada Estat part pot adoptar mesures més estrictes o més severes que les que preveu aquest Conveni a fi de prevenir i de combatre la delinqüència organitzada transnacional.

Article 35

Arranjament de controvèrsies

1. Els estats part s'esforcen per solucionar les controvèrsies relatives a la interpretació o a l'aplicació d'aquest Conveni per la via de la negociació.

2. Qualsevol controvèrsia entre dos o més estats part relativa a la interpretació o a l'aplicació d'aquest Conveni que no es pugui resoldre per la via de la negociació en un termini raonable se sotmet, a demanda d'un d'aquests estats part, a arbitratge. Si, en un termini de sis mesos a comptar de la data de la demanda de l'arbitratge, els estats part no es posen d'acord sobre l'organització de l'arbitratge, qualsevol d'aquests estats pot sotmetre la controvèrsia a la Cort Internacional de Justícia adreçant una demanda de conformitat amb l'Estatut de la Cort.

3. Cada Estat part pot declarar, en el moment de la signatura, de la ratificació, de l'acceptació o de l'aprovació d'aquest Conveni, o en el moment d'adherir-s'hi, que no es considera vinculat per l'apartat 2 d'aquest article. Els altres estats part no estan vinculats per l'apartat 2 d'aquest article envers qualsevol estat part que hagi emès una reserva d'aquest tipus.

4. Qualsevol estat part que hagi emès una reserva en virtut de l'apartat 3 d'aquest article pot retirar-la en qualsevol moment adreçant una notificació al secretari general de l'Organització de les Nacions Unides.

Article 36

Signatura, ratificació, acceptació, aprovació i adhesió

1. Aquest Conveni està obert per a la signatura de tots els estats del 12 al 15 de desembre del 2000 a Palerm (Itàlia) i, a partir d'aquesta data, a la seu de l'Organització de les Nacions Unides, a Nova York, fins al 12 de desembre del 2002.

2. Aquest Conveni està igualment obert per a la signatura de les organitzacions regionals d'integració econòmica a condició que almenys un dels estats membres d'aquesta organització hagi signat aquest Conveni de conformitat amb l'apartat 1 d'aquest article.

3. Aquest Conveni se sotmet a ratificació, acceptació o aprovació. Els instruments de ratificació, d'acceptació o d'aprovació es dipositen prop del secretari general de l'Organització de les Nacions Unides. Les organitzacions regionals d'integració econòmica poden dipositar els seus instruments de ratificació, d'acceptació o d'aprovació si almenys un dels seus estats membres ho ha fet. En aquest instrument de ratificació, d'acceptació o d'aprovació, aquesta organització ha de declarar l'abast de la seva competència referent a les qüestions regides per aquest Conveni. Aquestes organitzacions informen igualment el dipositari de qualsevol modificació pertinent de l'abast de la seva competència.

4. Aquest Conveni és obert a l'adhesió de qualsevol estat o de qualsevol organització regional d'integració econòmica composta, almenys, per un estat membre que sigui part d'aquest Conveni. Els instruments d'adhesió es dipositen prop del secretari general de l'Organització de les Nacions Unides. En el moment de la seva adhesió, una organització regional d'integració econòmica ha de declarar l'abast de la seva competència sobre les qüestions regides per aquest Conveni. Aquestes organitzacions informen igualment el dipositari de qualsevol modificació pertinent de l'abast de la seva competència.

Article 37

Relació amb els protocols

1. Aquest Conveni es pot complementar amb un o més protocols.

2. Per esdevenir part d'un protocol, un estat o una organització regional d'integració econòmica també ha de ser part d'aquest Conveni.

3. Els estats part d'aquest Conveni no estan vinculats per un protocol, llevat que no esdevinguin part d'aquest protocol de conformitat amb les seves disposicions.

4. Els protocols d'aquest Conveni s'interpreten conjuntament amb aquest Conveni, tenint en compte l'objecte d'aquests protocols.

Article 38

Entrada en vigor

1. Aquest Conveni entra en vigor el norantè dia següent a la data en què es diposita el quarantè instrument de ratificació, d'acceptació, d'aprovació o d'adhesió. D'acord amb aquest apartat, els instruments dipositats per una organització regional d'integració econòmica no es consideren addicionals als instruments ja dipositats pels estats membres d'aquesta organització.

2. Per cada Estat o organització regional d'integració econòmica que ratifiqui, accepti o aprovi aquest Conveni o s'hi adhereixi després de dipositar el quarantè instrument pertinent, aquest Conveni entrarà en vigor el trentè dia següent a la data en què l'Estat esmentat o l'organització esmentada diposita l'instrument pertinent.

Article 39

Esmena

1. Quan venci el termini de cinc anys a comptar de l'entrada en vigor d'aquest Conveni, els estats part podran proposar esmenes per escrit al secretari general de l'Organització de les Nacions Unides, que és qui comunica qualsevol esmena proposada als estats part i a la Conferència de les parts del Conveni perquè l'examinin i adoptin una decisió. La Conferència de les parts no estalvia cap esforç per arribar a un consens sobre qualsevol esmena. Si s'exhaureixen totes les possibilitats en aquest sentit sense que s'hagi arribat a cap acord, caldrà, en última instància, perquè s'adopti l'esmena, el vot d'una majoria dels dos terços dels estats part presents i votants a la Conferència de les parts.

2. Les organitzacions regionals d'integració econòmica, per exercir, en virtut d'aquest article, el seu dret de vot en els àmbits que són de la seva competència, disposen d'un nombre de vots igual al nombre dels seus estats membres que formen part d'aquest Conveni. No exerceixen el dret de vot si els seus estats membres n'exerceixen el seu i viceversa.

3. Qualsevol esmena adoptada de conformitat amb l'apartat 1 d'aquest article està sotmesa a ratificació, acceptació o aprovació dels estats part.

4. Qualsevol esmena adoptada de conformitat amb l'apartat 1 d'aquest article entra en vigor per a un estat part noranta dies després de la data en què l'Estat part esmentat dipositi prop del secretari general de l'Organització de les Nacions Unides un instrument de ratificació, d'acceptació o d'aprovació de l'esmena esmentada.

5. Quan una esmena entra en vigor, és vinculant per als estats part que hagin expressat el seu consentiment a vincular-s'hi. Els altres estats part continuen vinculats per les disposicions d'aquest Conveni i per totes les esmenes anteriors que hagin ratificat, acceptat o aprovat.

Article 40

Denúncia

1. Els estats part poden denunciar aquest Conveni notificant-ho per escrit al secretari general de l'Organització de les Nacions Unides. La denúncia pren efecte un any després de la data de recepció de la notificació per part del secretari general.

2. Les organitzacions regionals d'integració econòmica deixen de ser part d'aquest Conveni quan tots els seus estats membres l'hagin denunciat.

3. La denúncia d'aquest Conveni de conformitat amb l'apartat 1 d'aquest article comporta la denúncia dels seus protocols.

Article 41

Dipositari i llengües

1. El secretari general de l'Organització de les Nacions Unides és el dipositari d'aquest Conveni.

2. L'original d'aquest Conveni, traduït de manera fefaent a l'anglès, l'àrab, el

xinès, l'espanyol, el francès i el rus, es diposita prop del secretari general de l'Organització de les Nacions Unides.

I, en testimoni, els plenipotenciaris sotasignats, degudament autoritzats pels seus governs respectius, signen aquest Conveni.

Situació
el 16 de maig del 2011
del Conveni de les
Nacions Unides contra la
delinqüència organitzada
transnacional

Nova York, 15 de novembre del 2000

Entrada en vigor: 29 de setembre del 2003, de conformitat amb l'article 38.

Situació: signataris: 147, parts: 161.

Participant	Signatura	Ratificació, acceptació (A), aprovació (AA), adhesió, successió (d)
Afganistan	14 desembre 2000	24 setembre 2003
Albània	12 desembre 2000	21 agost 2002
Alemanya	12 desembre 2000	14 juny 2006
Algèria	12 desembre 2000	7 octubre 2002
Andorra	11 novembre 2001	
Angola	13 desembre 2000	
Antigua i Barbuda	26 setembre 2001	24 juliol 2002
Aràbia Saudita	12 desembre 2000	18 gener 2005
Argentina ¹	12 desembre 2000	19 novembre 2002
Armènia	15 novembre 2001	1 juliol 2003
Austràlia	13 desembre 2000	27 maig 2004
Àustria	12 desembre 2000	23 setembre 2004
Azerbaidjan	12 desembre 2000	30 octubre 2003
Bahames	9 abril 2001	26 setembre 2008
Bahrain		7 juny 2004
Barbados	26 setembre 2001	
Bèlgica	12 desembre 2000	11 agost 2004
Belize		26 setembre 2003
Benín	13 desembre 2000	30 agost 2004
Bielorússia	14 desembre 2000	25 juny 2003
Bolívia	12 desembre 2000	10 octubre 2005
Bòsnia i Hercegovina	12 desembre 2000	24 abril 2002
Botswana	10 abril 2002	29 agost 2002
Brasil	12 desembre 2000	29 gener 2004
Brunei Darussalam		25 març 2008 a
Bulgària	13 desembre 2000	5 desembre 2001
Burkina Faso	15 desembre 2000	15 maig 2002
Burundi	14 desembre 2000	
Cambotja	11 novembre 2001	12 desembre 2005
Camerun	13 desembre 2000	6 febrer 2006
Canadà	14 desembre 2000	13 maig 2002
Cap Verd	13 desembre 2000	15 juliol 2004
Colòmbia	12 desembre 2000	4 agost 2004
Comores		25 setembre 2003
Congo	14 desembre 2000	
Costa d'Ivori	15 desembre 2000	
Costa Rica	16 març 2001	24 juliol 2003

Croàcia	12 desembre 2000	24 gener 2003
Cuba	13 desembre 2000	9 febrer 2007
Dinamarca ²	12 desembre 2000	30 setembre 2003
Djibouti		20 abril 2005 a
Egipte	13 desembre 2000	5 març 2004
El Salvador	14 desembre 2000	18 març 2004
Equador	13 desembre 2000	17 setembre 2002
Eslovàquia	14 desembre 2000	3 desembre 2003
Eslovènia	12 desembre 2000	21 maig 2004
Espanya ³	13 desembre 2000	1 març 2002
Estats Units d'Amèrica	13 desembre 2000	3 novembre 2005
Estònia	14 desembre 2000	10 febrer 2003
Etiòpia	14 desembre 2000	23 juliol 2007
Federació de Rússia	12 desembre 2000	26 maig 2004
Filipines	14 desembre 2000	28 maig 2002
Finlàndia	12 desembre 2000	10 febrer 2004
França	12 desembre 2000	29 octubre 2002
Gabon		15 desembre 2004 a
Gàmbia	14 desembre 2000	5 maig 2003
Geòrgia	13 desembre 2000	5 setembre 2006
Grècia	13 desembre 2000	
Grenada		21 maig 2004 a
Guatemala	12 desembre 2000	25 setembre 2003
Guinea		9 novembre 2004 a
Guinea Equatorial	14 desembre 2000	7 febrer 2003
Guinea-Bissau	14 desembre 2000	10 setembre 2007
Guyana		14 setembre 2004 a
Haití	13 desembre 2000	
Hondures	14 desembre 2000	2 desembre 2003
Hongria	14 desembre 2000	22 desembre 2006
Iemen	15 desembre 2000	8 febrer 2010
Illes Cook		4 març 2004
Índia	12 desembre 2002	
Indonèsia	12 desembre 2000	20 abril 2009
Iran (República Islàmica d')	12 desembre 2000	
Iraq		17 març 2008
Irlanda	13 desembre 2000	17 juny 2010
Islàndia	13 desembre 2000	13 maig 2010
Israel	13 desembre 2000	27 desembre 2006
Itàlia	12 desembre 2000	2 agost 2006
Jamaica	26 setembre 2001	29 setembre 2003
Japó	12 desembre 2000	
Jordània	26 novembre 2002	22 maig 2009
Kazakhstan	13 desembre 2000	31 juliol 2008
Kenya		16 juny 2004
Kirguizistan	13 desembre 2000	2 octubre 2003
Kiribati		15 setembre 2005
Kuwait	12 desembre 2000	12 maig 2006
Lesotho	14 desembre 2000	24 setembre 2003
Letònia	13 desembre 2000	7 desembre 2001
Líban	18 desembre 2001	5 octubre 2005
Libèria		22 setembre 2004
Líbia	13 novembre 2001	18 juny 2004
Liechtenstein	12 desembre 2000	20 febrer 2008

Lituània	13 desembre 2000	9 maig 2002
Luxemburg	13 desembre 2000	12 maig 2008
Macedònia	12 desembre 2000	12 gen. 2005
Madagascar	14 desembre 2000	15 setembre 2005
Malàisia	26 setembre 2002	24 setembre 2004
Malawi	13 desembre 2000	17 març 2005
Mali	15 desembre 2000	12 abril 2002
Malta	14 desembre 2000	24 setembre 2003
Marroc	13 desembre 2000	19 setembre 2002
Maurici	12 desembre 2000	21 abril 2003
Mauritània		22 juliol 2005
Mèxic	13 desembre 2000	4 març 2003
Micronèsia (Estats Federats de)		24 maig 2004a
Moçambic	15 desembre 2000	20 setembre 2006
Mònaco	13 desembre 2000	5 juny 2001
Mongòlia		27 juny 2008
Montenegro		23 octubre 2006
Myanmar		30 març 2004
Namíbia	13 desembre 2000	16 agost 2002
Nauru	12 novembre 2001	
Nepal	12 desembre 2002	
Nicaragua	14 desembre 2000	9 setembre 2002
Níger	21 agost 2001	30 setembre 2004
Nigèria	13 desembre 2000	28 juny 2001
Noruega	13 desembre 2000	23 setembre 2003
Nova Zelanda ⁴	14 desembre 2000	19 juliol 2002
Oman		13 maig 2005
Països Baixos ⁵	12 desembre 2000	26 maig 2004
Pakistan	14 desembre 2000	13 gener 2010
Panamà	13 desembre 2000	18 agost 2004
Paraguai	12 desembre 2000	22 setembre 2004
Perú	14 desembre 2000	23 gener 2002
Polònia	12 desembre 2000	12 novembre 2001
Portugal	12 desembre 2000	10 maig 2004
Qatar		10 març 2008
Regne Unit de Gran Bretanya i Irlanda del Nord ^{3,6}	14 desembre 2000	9 febrer 2006
República Àrab Síria	13 desembre 2000	8 abril 2009
República Centreafricana		14 setembre 2004
República de Corea	13 desembre 2000	
República de Moldàvia	14 desembre 2000	16 setembre 2005
República Democràtica del Congo		28 octubre 2005
República Democràtica Popular de Laos		26 setembre 2003
República Dominicana	13 desembre 2000	26 octubre 2006
República Txeca	12 desembre 2000	
República Unida de Tanzània	13 desembre 2000	24 maig 2006
Romania	14 desembre 2000	4 desembre 2002
Rwanda	14 desembre 2000	26 setembre 2003
Saint Kitts i Nevis	20 novembre 2001	21 maig 2004
Saint Lucia	26 setembre 2001	
Saint Vincent i les Grenadines	24 juliol 2002	
San Marino	14 desembre 2000	20 juliol 2010
Sao Tomé i Príncipe		12 abril 2006
Senegal	13 desembre 2000	27 octubre 2003

Sèrbia	12 desembre 2000	6 setembre 2001
Seychelles	12 desembre 2000	22 abril 2003
Sierra Leone	27 novembre 2001	
Singapur	13 desembre 2000	28 agost 2007
Sri Lanka	13 desembre 2000	22 setembre 2006
Sud-àfrica	14 desembre 2000	20 febrer 2004
Sudan	15 desembre 2000	10 desembre 2004
Suècia	12 desembre 2000	30 abril 2004
Suïssa	12 desembre 2000	27 octubre 2006
Surinam		25 maig 2007
Swazilàndia	14 desembre 2000	
Tadjikistan	12 desembre 2000	8 juliol 2002
Tailàndia	13 desembre 2000	
Timor Oriental		9 novembre 2009
Togo	12 desembre 2000	2 juliol 2004
Trinitat i Tobago	26 setembre 2001	6 novembre 2007
Tunísia	13 desembre 2000	19 juny 2003
Turkmenistan		28 març 2005
Turquia	13 desembre 2000	25 març 2003
Txad		18 agost 2009
Ucraïna	12 desembre 2000	21 maig 2004
Uganda	12 desembre 2000	9 març 2005
Unió dels Emirats Àrabs	9 desembre 2002	7 maig 2007
Unió Europea	12 desembre 2000	21 maig 2004
Uruguai	13 desembre 2000	4 març 2005
Uzbekistan	13 desembre 2000	9 desembre 2003
Vanuatu		4 gener 2006
Veneçuela (República Bolivariana de)	14 desembre 2000	13 maig 2002
Vietnam	13 desembre 2000	
Xile	13 desembre 2000	29 novembre 2004
Xina ⁷	12 desembre 2000	23 setembre 2003
Xipre	12 desembre 2000	22 abril 2003
Zàmbia		24 abril 2005
Zimbabwe	12 desembre 2000	12 desembre 2007

Declaracions i reserves

(Si no hi ha cap indicació que precedeixi el text, la data de recepció és la de la ratificació, l'acceptació, l'aprovació o l'adhesió).

Algèria

Reserva:

“El Govern de la República Algeriana Democràtica i Popular no es considera vinculat per les disposicions de l'apartat 2 de l'article 35 d'aquest Conveni, que preveuen que qualsevol controvèrsia entre dos o més estats sobre la interpretació o l'aplicació del Conveni esmentat, que no es pugui resoldre per la via de la negociació, sigui sotmesa a l'arbitratge o a la Cort Internacional de Justícia a demanda d'un d'ells.

El Govern de la República Algeriana Democràtica i Popular estima que qualsevol controvèrsia d'aquest tipus només pot ser sotmesa a l'arbitratge o a la Cort Internacional de Justícia amb el consentiment de totes les parts en la controvèrsia.”

Declaració:

“La ratificació per part de la República Algeriana Democràtica i Popular d'aquest Conveni no significa de cap manera el reconeixement d'Israel.

Aquesta ratificació no pot ser interpretada en el sentit que hagi de portar a l'establiment de relacions de cap tipus amb Israel.”

Aràbia Saudita

Reserves:

El Regne de l'Aràbia Saudita no es considera vinculat per l'apartat 2 de l'article 35 del Conveni.

Azerbaidjan

Reserva:

En aplicació de l'apartat 3 de l'article 35 del Conveni, la República de l'Azerbaidjan declara que no es considera vinculada per l'apartat 2 de l'article 35.

Declaració:

La República de l'Azerbaidjan declara que li és impossible garantir l'aplicació de les disposicions del Conveni en els territoris ocupats per la República d'Armènia mentre aquests territoris no siguin alliberats d'aquesta ocupació.

Bahames

Reserva:

Tal com preveu l'apartat 3 de l'article 35, la Commonwealth de les Bahames formula la reserva següent, respecte del procediment establert a l'apartat 2 de l'article 35 del Conveni: una controvèrsia sobre l'aplicació o la interpretació de les disposicions del Conveni només serà sotmesa a l'arbitratge o a la Cort Internacional de Justícia amb el consentiment de totes les parts en la controvèrsia.

Bahrain

Reserva:

El Regne de Bahrain no es considera vinculat per les disposicions de l'apartat 2 de l'article 35 del Conveni.

Bèlgica

En el moment de la signatura:

Declaració:

“Aquesta signatura obliga també la comunitat francesa, la comunitat flamenca, la comunitat germanòfona, la regió valona, la regió flamenca i la regió de Brussel·les capital.”

Belize

Reserva:

El Govern de Belize no es considera vinculat per les disposicions de l'apartat 2 de l'article 35 d'aquest Conveni, que preveuen que qualsevol controvèrsia entre dos o més estats relativa a la interpretació o a l'aplicació d'aquest Conveni que no es pugui resoldre per la via de la negociació, sigui sotmesa a l'arbitratge o a la Cort Internacional de Justícia a la demanda d'un estat part qualsevol del Conveni.

Bielorússia

Declaració:

La República de Bielorússia entén aplicar les disposicions de l'article 10 del Conveni sempre que no siguin contràries a la seva legislació nacional.

Bolívia

18 de maig del 2006

Declaracions:

La República de Bolívia declara que, respecte de les definicions i les incriminacions establertes als articles 5, 6, 8 i 23 del Conveni, aplicarà prioritàriament el seu ordenament jurídic en vigor i, subsidiàriament, les disposicions del Conveni.

La República de Bolívia declara que no es considera vinculada per l'apartat 2 de l'article 35 relatiu a l'arranjament de controvèrsies relatives a aquest Conveni.

Colòmbia

Reserva:

De conformitat amb les disposicions de l'apartat 3 de l'article 35 del Conveni, Colòmbia declara que no es considera vinculada per les disposicions de l'apartat 2 de l'article esmentat.

Egipte

En el moment de la signatura:

Declaració:

La República Àrab d'Egipte declara que no es considera vinculada per l'apartat 2 de l'article 35.

El Salvador

Reserva:

Respecte de les disposicions de l'apartat 3 de l'article 35 del Conveni esmentat, el Govern de la República del Salvador no es considera vinculat per les disposicions de l'apartat 2 d'aquest article, ja que no reconeix la competència obligatòria de la Cort Internacional de Justícia.

Equador

Reserva:

...

Respecte de l'article 10 del Conveni de les Nacions Unides contra la delinqüència organitzada transnacional, el Govern equatorià assenyala que la legislació equatoriana actual no preveu la responsabilitat penal de les persones jurídiques. Aquesta reserva es retirarà quan la legislació hagi estat modificada en aquest sentit.

De conformitat amb la facultat que li concedeix l'apartat 3 de l'article 35 del Conveni, el Govern equatorià formula una reserva respecte de l'apartat 2 del mateix article, que tracta de l'arranjament de controvèrsies.

Eslovàquia

Declaració:

De conformitat amb la lletra d) de l'apartat 2 de l'article 6 i l'apartat 5 de l'article 13, el Ministeri de Justícia eslovac és l'autoritat encarregada de trametre al secretari general de l'Organització de les Nacions Unides una còpia de les lleis de la República eslovaca que donen efecte a aquests apartats, com també una còpia de qualsevol modificació ulterior d'aquestes lleis o una descripció d'aquestes lleis i modificacions ulteriors.

Estats Units d'Amèrica

Reserves:

1) Els Estats Units d'Amèrica es reserven el dret d'assumir les obligacions enunciades al Conveni d'una manera que sigui compatible amb els seus principis fonamentals de federalisme, segons els

quals tant el dret penal federal com el dels estats han de ser presos en consideració pel que fa als actes a què fa referència el Conveni. El dret penal federal dels Estats Units, que regula els actes, tenint en compte els seus efectes en el comerç entre els estats de la Unió o amb l'estranger, o en un altre interès de caràcter federal, és, als Estats Units, el règim jurídic principal que s'utilitza per lluitar contra la delinqüència organitzada i, de manera general, és eficaç a aquest fi. El dret penal federal no s'aplica en els casos rars en què l'acte criminal considerat no afecti el comerç entre els estats de la Unió o amb l'estranger, ni cap altre interès de caràcter federal. Es poden concebre un nombre reduït de situacions –que són excepcionals– en les quals per a delictes de caràcter purament local, el dret penal federal i el dret penal dels estats dels Estats Units poden no ser totalment adequats per executar una obligació enunciatada en el Conveni. Els Estats Units d'Amèrica formulen, per tant, reserves respecte de les obligacions enunciatades en el Conveni sempre que concerneixin actes que correspondrien a aquesta categoria estretament definida d'activitats de caràcter molt local. Aquesta reserva no afecta gens la capacitat dels Estats Units pel que fa a la cooperació internacional amb les altres parts prevista en el Conveni.

2) Els Estats Units es reserven el dret de no aplicar íntegrament l'obligació enunciatada a la lletra b) de l'apartat 1 de l'article 15 pel que fa als delictes establerts en el Conveni. Els Estats Units no tenen competència plena per conèixer delictes comesos a bord d'un vaixell que porta el seu pavelló o a bord d'una aeronau matriculada de conformitat amb el seu dret intern. No obstant això, en certes circumstàncies, el dret dels Estats Units reconeix la competència quan es tracta d'aquests delictes comesos a bord de vaixells que portin pavelló dels Estats Units o d'aeronaus matriculades de conformitat amb el dret dels Estats Units. Per aquest motiu, els Estats Units apliquen la lletra b) de l'apartat 1 de l'article 15 del Conveni en la mesura que ho permeti el dret federal.

3) En aplicació de l'apartat 3 de l'article 35, els Estats Units d'Amèrica declaren que no es consideren vinculats

per l'obligació enunciatada a l'apartat 2 de l'article 35.

Federació de Rússia

Declaracions:

La Federació de Rússia declara que en aplicació de l'apartat 6 de l'article 13 del Conveni considerarà de manera recíproca el Conveni com una base convencional necessària i suficient per adoptar les mesures a què fan referència els apartats 1 i 2 de l'article 13 del Conveni;

La Federació de Rússia ha establert la seva competència respecte dels delictes establerts de conformitat amb els articles 5, 6, 8 i 23 del Conveni en els casos previstos en els apartats 1 i 3 de l'article 15 del Conveni;

La Federació de Rússia considera que les disposicions de l'apartat 14 de l'article 16 del Conveni s'han d'aplicar de manera que es garanteixi la irreversibilitat de la responsabilitat dels delictes previstos en el Conveni, sense perjudici del caràcter efectiu de la cooperació internacional en matèria d'extradició i de cooperació judicial;

La Federació de Rússia declara que en aplicació de l'apartat 7 de l'article 18 del Conveni, aplicarà de manera recíproca les disposicions dels apartats 9 a 29 de l'article 18 del Conveni, en lloc de les disposicions corresponents del Tractat de cooperació judicial conclòs per la Federació de Rússia amb un altre estat part en el Conveni si, en opinió de les autoritats centrals de la Federació de Rússia, això pot facilitar la cooperació;

La Federació de Rússia declara que en aplicació de l'apartat 2 de l'article 27 del Conveni, es basarà en el Conveni per instaurar una cooperació en matèria de detecció i repressió dels delictes a què fa referència el Conveni, amb la condició que aquesta cooperació no comporti efectuar investigacions o altres actes de procediment en el seu territori.

Iemen

Reserva:

El Govern de la República del Iemen declara que [...] aprova definitivament i ratifica el Conveni esmentat més amunt i es compromet a aplicar-ne les disposicions, i al mateix temps formula una reserva respecte de l'apartat 2 de l'article 35.

Indonèsia

Reserva:

El Govern de la República d'Indonèsia formula una reserva en què declara que no està vinculat per l'apartat 2 de l'article 35 del Conveni, i considera que una controvèrsia relativa a la interpretació o a l'aplicació del Conveni que no s'hagi pogut resoldre per la via establerta a l'apartat 1 d'aquest article 35 només pot ser sotmesa a la Cort Internacional de Justícia amb l'acord de totes les parts en la controvèrsia.

Israel

Declaració en virtut de l'apartat 2 de l'article 35.

De conformitat amb l'apartat 3 de l'article 35 del Conveni, l'Estat d'Israel declara que no es considera vinculat per l'apartat 2 de l'article 35, que disposa que qualsevol controvèrsia relativa a la interpretació o a l'aplicació d'aquest Conveni s'ha de sotmetre a la Cort Internacional de Justícia.

Jordània

En el moment de la signatura:

Reserva:

El Regne Haiximita de Jordània declara que no es considera vinculat per les disposicions de l'apartat 2 de l'article 35 del Conveni de les Nacions Unides contra la delinqüència organitzada transnacional.

Lituània

Declaracions:

En aplicació de l'apartat 6 de l'article 13 del Conveni, el Seimas de la República de Lituània declara que la República considera el Conveni com una base convencional necessària i suficient, en relació amb les mesures previstes en els apartats 1 i 3 del mateix article;

...

En aplicació de l'apartat 3 de l'article 35 del Conveni, el Seimas de la República de Lituània declara que la República no es considera obligada per les disposicions de l'apartat 2 de l'article 35, segons les quals qualsevol controvèrsia sobre la interpretació o l'aplicació del Conveni s'ha de sotmetre a la Cort Internacional de Justícia.

Macedònia**Reserva:**

Respecte de l'apartat 3 de l'article 35 del Conveni, la República de Macedònia declara que no es considera vinculada per l'apartat 2 de l'article 35, que preveu que qualsevol controvèrsia relativa a la interpretació o a l'aplicació del Conveni sigui sotmesa a la Cort Internacional de Justícia.

Malàisia**Declaracions:**

a) En aplicació de l'apartat 3 de l'article 35 del Conveni, el Govern de Malàisia declara que no es considera vinculat per l'apartat 2 de l'article 35; i

b) El Govern de Malàisia es reserva el dret d'acceptar, cas per cas, per cada afer en qüestió, de seguir el procediment d'arbitratge previst a l'apartat 2 de l'article 35 del Conveni o qualsevol altre procediment d'arbitratge.

Estats Federats de Micronèsia**Reserva:**

Amb una reserva segons la qual el Govern dels EFM no es considera vinculat per l'apartat 2 de l'article 35 del Conveni.

Myanmar**Reserves:**

El Govern de la Unió de Myanmar vol formular una reserva respecte de l'article 16 sobre l'extradició i no es considera vinculat per aquesta disposició.

El Govern formula, a més una reserva a l'article 35 i no es considera vinculat per l'obligació que s'hi imposa de sotmetre a la Cort Internacional de Justícia qualsevol controvèrsia relativa a la interpretació o l'aplicació del Conveni.

Nicaragua**En el moment de la signatura:****Declaració:**

L'Estat de la República de Nicaragua declara, de conformitat amb les disposicions de l'article 34 del Conveni, que les mesures que puguin ser necessàries per harmonitzar el seu dret intern amb aquest Conveni s'adoptaran en el marc de les reformes en matèria penal que l'Estat de la República de Nicaragua duu a terme o podrà dur a terme en el futur. A més, l'Estat de la República de

Nicaragua es reserva el dret d'invocar, en el moment que dipositi l'instrument de ratificació d'aquest Conveni, l'article 19 del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats del 23 de maig del 1969, de conformitat amb els principis generals del dret internacional.

Pakistan**Reserva:****Article 35, apartat 2**

El Govern de la República Islàmica del Pakistan no es considera vinculat per l'apartat 2 de l'article 35 del Conveni.

Panamà**Declaració:**

Respecte dels articles 16 i 18 del Conveni, el Govern de la República de Panamà declara que no es considera obligat a extradir una persona o a prestar una cooperació judicial en els casos en què els fets que han donat lloc a les demandes d'extradició o de cooperació judicial no constitueixin actes considerats com a delictes segons la legislació penal de la República de Panamà.

Qatar**Reserva:**

Amb una reserva respecte de l'apartat 2 de l'article 35 relativa a la submissió d'una controvèrsia a l'arbitratge internacional o a la Cort Internacional de Justícia.

República Àrab Siriana**Reserva:**

La República Àrab Siriana expressa les seves reserves pel que fa al contingut de l'apartat 2 de l'article 35 del Conveni de les Nacions Unides contra la delinqüència organitzada transnacional.

República Democràtica Popular de Laos**Reserva:**

De conformitat amb l'apartat 3 de l'article 35 del Conveni de les Nacions Unides contra la delinqüència organitzada transnacional, la República Democràtica Popular de Laos no es considera vinculada per l'apartat 2 de l'article esmentat del Conveni. La República Democràtica Popular de Laos declara que una controvèrsia relativa a la interpretació o a l'aplicació del Conveni, només es pot sotmetre a l'arbitratge de la Cort Inter-

nacional de Justícia amb el consentiment de totes les parts en la controvèrsia.

República de Moldàvia**Declaració:**

De conformitat amb l'apartat 3 de l'article 35 del Conveni, la República de Moldàvia declara que no es considera vinculada per l'apartat 2 de l'article 35 del Conveni.

Reserva:

Fins que la integritat territorial de la República de Moldàvia no estigui plenament assegurada, les disposicions del Conveni només s'aplicaran en el territori controlat per les autoritats de la República de Moldàvia.

Singapur**Reserva:**

En virtut de l'apartat 3 de l'article 35 del Conveni, el Govern de la República de Singapur no es considera vinculat per les disposicions de l'apartat 2 de l'article esmentat.

Sud-àfrica**Reserva:**

Atès que abans d'haver pres una decisió relativa al reconeixement de la jurisdicció obligatòria de la Cort Internacional de Justícia, el Govern de la República de Sud-àfrica no es considera vinculat per les disposicions de l'apartat 2 de l'article 35 del Conveni, que preveuen la jurisdicció obligatòria de la Cort Internacional de Justícia en el cas de controvèrsia sobre la interpretació o a l'aplicació del Conveni. La posició de Sud-àfrica és que una controvèrsia en particular només pot ser sotmesa a l'arbitratge de la Cort Internacional de Justícia amb el consentiment de totes les parts en la controvèrsia, i això en cada cas particular.

República de Tunísia**Reserva:**

En ratificar el Conveni de les Nacions Unides contra la delinqüència organitzada transnacional, adoptat per l'Assemblea General de les Nacions Unides el 15 de novembre del 2000, la República de Tunísia declara que no es considera vinculada per les disposicions de l'apartat 2 de l'article 35 del Conveni i afirma que les controvèrsies sobre la interpretació o l'aplicació d'aquest Conveni només

poden ser sotmeses a la Cort Internacional de Justícia amb el consentiment previ de totes les parts interessades”.

Ucraïna

Declaracions i reserves:

L'apartat 6 de l'article 13:

El Conveni només s'aplica amb reserva del respecte dels principis constitucionals i els fonaments de l'ordenament jurídic ucraïnès.

La lletra b) de l'article 2:

L'expressió “delicte greu” correspon també als termes “delicte particularment greu” en el dret penal ucraïnès. El delicte greu designa un delicte que la llei sanciona amb una pena de presó de cinc anys com a mínim i de 10 anys com a màxim (apartat 4 de l'article 12 del Codi penal ucraïnès), mentre que un delicte particularment greu designa un delicte susceptible d'una pena de presó de més de 10 anys (apartat 5 de l'article 12 de Codi penal ucraïnès).

Unió dels Emirats Àrabs

Declaració:

La Unió dels Emirats Àrabs declara [...] que no es considera vinculada per les disposicions del Conveni respecte dels països que no l'hagin ratificat. A més, aquest instrument de ratificació no implica en cap cas l'establiment de relacions de qualsevol altre tipus amb els països esmentats.

Unió Europea

Declaració:

“L'apartat 3 de l'article 36 del Conveni de les Nacions Unides contra la delinqüència organitzada transnacional preveu que l'instrument de ratificació, acceptació o aprovació d'una organització regional d'integració econòmica contingui una declaració sobre l'abast de la seva competència.

1) La Comunitat subratlla que té competència per establir progressivament el mercat interior, que comprèn un espai sense fronteres interiors en el qual està garantida la lliure circulació de béns i serveis, de conformitat amb el tractat que institueix la Comunitat Europea. Amb aquest fi, la Comunitat ha adoptat mesures destinades a lluitar contra el blanqueig de diners. Tanmateix, en el moment actual, aquestes mesures no

inclouen mesures referents a la cooperació entre els serveis d'informació financera, la detecció i el control del moviment transfronterer de diners en metàl·lic entre els estats membres, ni la cooperació entre les autoritats judicials i repressives. La Comunitat també ha adoptat mesures per garantir la transparència i la igualtat d'accés per a tots els adjudicataris de mercats públics d'obres, subministraments i serveis, la qual cosa contribueix a prevenir la corrupció. En haver adoptat aquestes mesures, només incumbeix a la Comunitat de decidir si vol iniciar accions exteriors amb estats tercers o amb organitzacions internacionals competents que tinguin una incidència sobre aquestes mesures o que en modifiquin l'abast. Aquesta competència es refereix als articles 7 i 9 i a la lletra c) de l'apartat 2 de l'article 31 del Conveni. A més, la política comunitària en matèria de cooperació al desenvolupament, completa les polítiques dels estats membres i comprèn disposicions destinades a lluitar contra la corrupció. Aquesta competència es refereix a l'article 30 del Conveni. D'altra banda, la Comunitat es considera obligada per altres disposicions del Conveni en la mesura que siguin relatives a l'aplicació dels articles 7, 9 i 30 i la lletra c) de l'apartat 2 de l'article 31, especialment els articles referents a l'objecte, les definicions i les disposicions finals del Conveni.

L'abast i l'exercici de la competència comunitària són, per naturalesa, continuament evolutius i la Comunitat completarà o modificarà, segons escaigui, aquesta declaració, de conformitat amb l'apartat 3 de l'article 36, del Conveni.

2) Aquest Conveni s'aplica, respecte de la competència de la Comunitat Europea, als territoris en els quals és d'aplicació el tractat que institueix la Comunitat Europea, en les condicions enunciades en aquest tractat, especialment en l'article 299.

De conformitat amb l'article 299, aquesta declaració no és aplicable als territoris dels estats membres on el tractat esmentat no s'aplica i no prejutja mesures o posicions que es podrien adoptar en virtut del Conveni pels estats membres concernits en el nom i l'interès d'aquests territoris.”

Declaració:

“Respecte de l'apartat 2 de l'article 35, la Comunitat subratlla que, de conformitat amb l'apartat 1 de l'article 34 de l'Estatut de la Cort Internacional de Justícia, només els estats es poden presentar davant la Cort. Per tant, en virtut de l'apartat 2 de l'article 35, del Conveni, les controvèrsies en les quals la Comunitat sigui part, només es podran resoldre per la via de l'arbitratge.”

Uzbekistan

Reserva:

La República de l'Uzbekistan no es considera vinculada per les disposicions de l'apartat 2 de l'article 35 d'aquest Conveni.

Declaració:

Comunicació relativa a la lletra a) de l'article 2 del Conveni.

En virtut de la secció quarta de l'article 29 del Codi penal de la República de l'Uzbekistan, aprovat per la Llei del 22 de setembre de 1994, es considera un grup criminal organitzat qualsevol associació prèvia en grups de dues o més persones amb vista a una activitat delictiva conjunta.

Comunicació relativa a la lletra b) de l'article 2 del Conveni.

De conformitat amb l'article 15 del Codi penal de la República de l'Uzbekistan, els delictes es divideixen en categories en funció del seu caràcter i la gravetat del perill que representen per a la societat: delictes que no representen un gran perill per a la societat, delictes de gravetat lleu, delictes greus i delictes particularment greus.

Els delictes que no representen un gran perill per a la societat comprenen els delictes comesos conscientment, a l'autor dels quals, en els termes de la llei, se li pot imposar una pena de privació de llibertat no superior a tres anys; com també els delictes comesos per imprudència, a l'autor dels quals, en els termes de la llei, se li pot imposar una pena de privació de llibertat no superior a cinc anys.

Els delictes de gravetat lleu comprenen els delictes comesos conscientment, a l'autor dels quals, en els termes de la llei, se li pot imposar una pena de privació

de llibertat de tres a cinc anys; i també els delictes comesos per imprudència, a l'autor dels quals, en els termes de la llei, se li pot imposar una pena de privació de llibertat no superior a cinc anys.

Els delictes greus comprenen els delictes comesos conscientment, a l'autor dels quals, en els termes de la llei, se li pot imposar una pena de privació de llibertat de cinc a deu anys.

Els delictes particularment greus comprenen els delictes comesos conscientment, a l'autor dels quals, en els termes de la llei, se li pot imposar una pena de privació de llibertat superior a 10 anys o la pena capital.

Comunicació relativa a la lletra g) de l'article 2 del Conveni.

De conformitat amb la Llei de la República de l'Uzbekistan, del 29 d'agost del 2001, la confiscació de béns està exclosa del Codi penal com a pena.

L'article 284 del Codi de procediment penal de la República de l'Uzbekistan disposa que un bé que ha estat objecte d'un delictes, si no correspon retornar-lo al seu propietari anterior, esdevé per decisió del Tribunal propietat de l'Estat.

Comunicació relativa a l'article 7 del Conveni.

De conformitat amb l'article 38 de la Llei sobre les entitats bancàries i l'activitat bancària de la República de l'Uzbekistan del 25 d'abril de 1996, la informació sobre les operacions i els comptes de les persones físiques i jurídiques pot ser comunicada als clients i les organitzacions titulars dels comptes, a la Fiscalia, als Tribunals i als serveis d'investigació i instrucció en les condicions següents:

a) La informació sobre les operacions i els comptes de les persones jurídiques i altres organitzacions pot ser comunicada a les mateixes organitzacions, a la Fiscalia i, si s'ha iniciat una acció penal, als serveis d'investigació i instrucció.

b) La informació sobre els comptes i els dipòsits de les persones físiques pot ser comunicada als mateixos clients i als seus representants legals, i als serveis d'investigació i instrucció, si aquesta informació concerneix afers sobre els quals hi ha una causa en curs,

en els casos en què els diners o altres valors que es trobin en els comptes i els dipòsits que pertanyen als clients puguin ser intervinguts, siguin objecte d'una reclamació o d'una mesura de confiscació.

Comunicació relativa a l'article 10 del Conveni.

La legislació de la República de l'Uzbekistan no preveu la responsabilitat penal o administrativa de les persones jurídiques.

Veneçuela (República Bolivariana de)⁸
14 de gener del 2005

Reserva:

Igualment, en virtut de l'apartat 3 de l'article 35, la República Bolivariana de Veneçuela declara que formula una reserva respecte de l'apartat 2 de l'article esmentat i afirma que, per tant, no se sent obligada a recórrer a l'arbitratge per resoldre les controvèrsies i no reconeix la jurisdicció obligatòria de la Cort Internacional de Justícia.

Xina

Reserva:

La República Popular de la Xina formula una reserva respecte de l'apartat 2 de l'article 35 del Conveni i no es considera vinculada per les disposicions d'aquest apartat.

Notificacions fetes en virtut de l'apartat 3 de l'article 5, de l'apartat 5 de l'article 16, dels apartats 13 i 14 de l'article 18, i de l'apartat 6 de l'article 31 del Conveni.

(Si no hi ha cap indicació que precedeixi el text, la data de recepció és la de la ratificació, l'acceptació, l'aprovació o l'adhesió).

Alemanya

En relació amb l'apartat 3 de l'article 5:

El dret intern alemany subordina els delictes establerts de conformitat amb el punt i de la lletra a de l'apartat 1 de l'article 5 a la participació d'un grup criminal organitzat.

De conformitat amb l'obligació que l'incumbeix en virtut de l'apartat 13 de l'article 18:

Alemanya designa el

Bundesministerium der Justiz [Ministeri Federal de Justícia]
Adenauerallee 99-103
D-53113 Bonn
Tel.: +49 (0) 228 580
Fax: +49 (0) 228 58 83 25

com a autoritat central habilitada per rebre les sol·licituds de cooperació judicial.

En relació amb l'apartat 14 de l'article 18:

Les sol·licituds de cooperació judicial adreçades a Alemanya han de ser presentades per escrit en llengua alemanya o bé acompanyades d'una traducció a l'alemany.

De conformitat amb l'obligació que l'incumbeix en virtut de l'apartat 6 de l'article 31:

Alemanya designa el

Bundeskriminalamt [Oficina Federal de la Policia Judicial]
65173 Wiesbaden
Tel.: +49 (0) 611 55 0
Fax: +49 (0) 611 55 12141
Adreça electrònica: info@bka.de

com a autoritat responsable a què fa referència l'apartat 6 de l'article 31 del Conveni.

Aràbia Saudita

El Regne de l'Aràbia Saudita forma part dels països amb un dret intern que estableix que un acte ha d'haver estat comès en virtut d'una entesa, per ser perseguit de conformitat amb les disposicions del punt i de la lletra a de l'apartat 1 de l'article 5 del Conveni.

Argentina

17 de juliol del 2007

L'autoritat central següent ha estat designada per l'Argentina de conformitat amb l'apartat 13 de l'article 18 del Conveni: Direcció de Cooperació Judicial Internacional. Direcció General d'Afers Jurídics. Ministeri de Relacions Exteriors, Comerç Internacional i Culte. Esmeralda 1212, 4t (B.P. 1007) Buenos Aires, República Argentina. Tel./fax: (54-11) 4819-7170/7172/7231. Adreça electrònica: diaju@mrecic.gov.ar

Armènia

Article 5

De conformitat amb l'apartat 3 de l'article 5 del Conveni de les Nacions Unides contra la delinqüència organitzada transnacional, adoptat a Nova York el 15 de novembre del 2000 (en endavant denominat "el Conveni"), la República d'Armènia declara que el seu Codi penal (cap. 7, especialment l'article 41 del codi) inclou tots els delictes greus que impliquin els grups criminals organitzats a què fa referència al punt i de la lletra a de l'apartat 1 de l'article 5 del Conveni.

Article 16

De conformitat amb l'apartat 5 de l'article 16 del Conveni, la República d'Armènia declara que considera el Conveni com la base jurídica per cooperar en matèria d'extradició amb altres estats part del Conveni.

Tanmateix, la República d'Armènia declara, a més, que aplica el Conveni respecte d'altres estats part del Conveni europeu d'extradició, fet a París el 13 de desembre de 1957, quan el Conveni complementi el Conveni europeu d'extradició i en faciliti l'aplicació de les disposicions.

Article 18

De conformitat amb l'apartat 13 de l'article 18 del Conveni, la República d'Armènia declara que les autoritats centrals designades per rebre les demandes de cooperació judicial són les següents:

- a) Durant la investigació preliminar, la Fiscalia General de la República d'Armènia.
- b) Durant el procés o per a l'execució de la sentència, el Ministeri de Justícia de la República d'Armènia.

De conformitat amb l'apartat 14 de l'article 18 del Conveni, la República d'Armènia declara que les llengües fe-faents són l'armeni, l'anglès i el rus.

Austràlia

2 de juliol del 2004

La Missió Permanent d'Austràlia a l'Organització de les Nacions Unides té, a més, l'honor d'assenyalar que en virtut de l'apartat 3 de l'article 5 del Conveni de les Nacions Unides contra la delinqüència organitzada transnacional, Austràlia

ha de fer saber al secretari general de l'Organització de les Nacions Unides si la seva legislació respon a les disposicions de l'apartat esmentat. De conformitat amb aquesta obligació, la Missió Permanent d'Austràlia té el plaer d'indicar que la legislació australiana subordina l'establiment d'un delictes a la comissió d'un acte en virtut d'una entesa.

La Missió Permanent d'Austràlia també té el plaer de fer saber que l'autoritat australiana competent per als fins dels articles 18 i 31 del Conveni de les Nacions Unides contra la delinqüència organitzada transnacional és la següent:

The Attorney-General's Department
(Assistant Secretary, International Crime Branch)
Robert Garran Offices
National Circuit
BARTON ACT 2602
AUSTRÀLIA

La Missió Permanent assenyala, a més, que Austràlia no està obligada a trametre una notificació en virtut de l'apartat 5 de l'article 16 del Conveni, ja que el mode d'aplicació de la legislació australiana relatiu a les extradicions no està cobert per aquest article.

Azerbaidjan

En aplicació de l'apartat 5 de l'article 16 del Conveni, la República de l'Azerbaidjan declara que considera aquest Conveni com a base jurídica per cooperar en matèria d'extradició amb altres estats part.

En aplicació de l'apartat 13 de l'article 18 del Conveni, la República de l'Azerbaidjan declara que designa el Ministeri de Justícia com a autoritat central amb la responsabilitat de rebre les demandes de cooperació judicial i executar-les o trametre-les a les autoritats competents perquè les executin.

En aplicació de l'apartat 14 de l'article 18 del Conveni, la República de l'Azerbaidjan declara que les demandes de cooperació judicial i els documents que les acompanyen s'han de presentar en rus o en anglès, llengües oficials de l'Organització de les Nacions Unides, i acompanyades de la traducció a l'àzeri.

En aplicació de l'apartat 6 de l'article 31 del Conveni, la República de l'Azerbaidjan declara que l'autoritat, el nom i

l'adreça de la qual figuren a continuació, pot ajudar els altres estats membres a posar en marxa mesures de prevenció de la delinqüència organitzada transnacional:

Ministeri d'Afers Interniors de la República d'Azerbaidjan H. Hajiev st. 7 Bakú (Azerbaidjan).

Bahames

De conformitat amb la lletra a) de l'apartat 5 de l'article 16, la Commonwealth de les Bahames declara que considera el Conveni com el fonament jurídic de la cooperació en matèria d'extradició, sobre la base de la reciprocitat, amb els estats part que també ho considerin.

Pel que fa als estats part amb els quals s'hagin signat acords d'extradició, s'aplica el Conveni en cas d'incompatibilitat entre aquests acords i el Conveni.

El Commonwealth de les Bahames declara, a més, que l'autoritat central designada per a les finalitats de l'apartat 13 de l'article 18 del Conveni és l'oficina del Fiscal General i que la llengua acceptable per a les Bahames per a les finalitats de l'apartat 14 de l'article 18 és l'anglès.

Bèlgica

"De conformitat amb l'apartat 13 de l'article 18 del Conveni, el Service Public Fédéral Justice, Direction générale de la Législation, des Droits fondamentaux et des Libertés, 115 Boulevard de Waterloo, 1000 Bruxelles, és designat com a autoritat central."

Belize

[El Govern de Belize] declara que considera aquest Conveni com la base jurídica de cooperació en matèria d'extradició amb altres estats part;

[El Govern de Belize] declara, a més, que l'autoritat central designada d'acord amb l'apartat 13 de l'article 18 d'aquest Conveni és la Fiscalia General i que la llengua acceptada per Belize, segons l'apartat 14 de l'article 18, és l'anglès.

Bielorússia

De conformitat amb l'article 16 del Conveni, la República de Bielorússia considera el Conveni com una base per cooperar en matèria d'extradició amb altres estats part del Conveni.

Bolívia

18 de maig del 2006

1. De conformitat amb l'apartat 5 de l'article 16 dedicat a l'extradició, la República de Bolívia declara que la qüestió es regirà pel seu ordenament jurídic intern i pels tractats internacionals bilaterals que hagi conclòs amb altres estats i, subsidiàriament, pel Conveni.

2. D'altra part, de conformitat amb l'apartat 13 de l'article 18 del Conveni, declara, a través d'aquesta proposta, que el Ministeri de Relacions Exteriors i del Culte és l'autoritat central habilitada per rebre les demandes de cooperació judicial. L'adreça del Ministeri és la següent: Plaza Murillo - c. Ingavi esq. c. Junín, La Paz - Bolívia. Telèfon: (591) (2) 2408900 - 2409114. Fax: (591) (2) 2408642. Adreça electrònica: mreuno@rree.gov.bo.

3. Igualment, de conformitat amb l'apartat 14 de l'article 18 del Conveni, fa saber que totes les demandes s'han d'adreçar a l'autoritat central en llengua espanyola i per escrit.

Botswana

A través d'aquesta proposta, el Govern de la República de Botswana notifica al secretari general de l'Organització de les Nacions Unides que:

a) En aplicació de la lletra a de l'apartat 5 de l'article 16 del Conveni de les Nacions Unides contra la delinqüència transnacional organitzada, el Govern de la República de Botswana no considera el Conveni com a base jurídica de cooperació en matèria d'extradició amb altres estats part del Conveni;

b) En aplicació de l'apartat 13 de l'article 18, el Govern de la República de Botswana designa el ministre de Justícia de la República de Botswana com a autoritat central investida de la responsabilitat i la potestat de rebre les demandes de cooperació judicial, i executar-les o trametre-les a les autoritats competents perquè l'executin;

c) En aplicació de l'apartat 14 de l'article 18, l'anglès és la llengua acceptada pel Govern de la República de Botswana;

d) En aplicació de l'apartat 6 de l'article 31, les autoritats següents podran cooperar amb altres estats part per decretar mesures de prevenció de la

delinqüència organitzada transnacional:

i. The Commissioner of Police
Botswana Police Headquarters
Government Enclave
Private Bag 0012
Gaborone, Botswana

ii. The Attorney General of the Republic of Botswana
Attorney General's Chambers
Government Enclave
Private Bag 009
Gaborone, Botswana

Brasil

15 d'agost del 2005

De conformitat amb l'apartat 13 de l'article 18 del Conveni de les Nacions Unides contra la delinqüència organitzada transnacional (Conveni de Palerm), el Govern brasiler ha designat el Ministeri de Justícia com a autoritat central responsable de les qüestions de cooperació judicial.

Totes les demandes de cooperació judicial internacional fetes en virtut del Conveni de Palerm s'han d'adreçar en portuguès o en anglès als punts de contacte següents:

*** Cooperació judicial internacional**

Department of Asset Recovery and International Legal Cooperation (DRCI)
SCN - Block 1 - Building A - Office 101
Zip Code: 70711-900
Telèfon: 00.55.61.429 8900
Fax: 00.55.61.328 1347
A/el: drci-cgci@mj.gov.br

*** Extradició i trasllat de persones condemnades**

Department of Foreigners (DEEST)
Esplanade of Ministries - Ministry of Justice - Building T - Annex II
3a planta- oficina 305
Codi postal: 70064-900
Telèfon: 00.55.61.429 9383
A/e: deesti@mj.gov.br

Burkina Faso

De conformitat amb les preguntes formulades en la vostra carta, aquestes informacions fan referència a la incriminació del grup criminal organitzat i de certs delictes previstos pel Conveni, al règim d'extradició, a l'autoritat central

competent per rebre i executar les demandes de cooperació judicial i a la llengua acceptada per aquestes demandes a Burkina Faso.

I. Sobre la incriminació del grup criminal organitzat i de certs delictes considerats pel Conveni

En dret positiu de Burkina Faso, el Codi penal aplicable (Llei núm. 43/96/ADP del 13 de novembre de 1996) incrimina el grup criminal organitzat.

L'article 222 del Codi penal que defineix el delictes d'associació de delinqüents disposa que: "qualsevol associació o entesa, sigui quina sigui la seva durada i el nombre dels seus membres, formada o establerta amb la finalitat de cometre delictes contra les persones o els béns, constitueixen el delictes d'associació de delinqüents que existeix pel sol fet de la resolució d'actuar en comú".

Els articles 223 i 224 que reprimeixen aquest delictes preveuen les penes següents per als autors:

- de cinc (5) a deu (10) anys d'emprisonament per a qualsevol individu que formi part d'una associació o d'una entesa definides a l'article 222;

- de deu (10) a vint (20) anys d'emprisonament per als dirigents de l'associació o de l'entesa.

El Codi penal de Burkina Faso incrimina, doncs, l'existència d'un grup criminal organitzat com a delictes distint, abans de l'acompliment de qualsevol acte que tingui lloc en el marc d'una entesa.

També convé remarcar que el Codi penal permet ampliar l'acció judicial contra els membres d'un grup criminal organitzat a persones exteriors a aquest grup, que hagin participat en la comissió d'un delictes per part del grup, com a coautor o còmplice (articles 64 i 65 del Codi penal). L'encobriment, que es defineix com el fet per a un individu de beneficiar-se intencionadament dels objectes procedents d'un delictes, i el blanqueig de diners en matèria de tràfic d'estupefaents són també incriminats respectivament pels articles 508 a 510 del Codi penal i l'article 446 del Codi penal.

Pel que fa a la corrupció, la incriminació de la qual ha estat recomanada pel Conveni de les Nacions Unides contra

la delinqüència organitzada transnacional, convé precisar que el Codi penal de Burkina Faso en els articles 156 i 160 defineix i preveu les penes a què s'exposen els autors d'aquests fets.

Pel que fa a la responsabilitat penal de les persones jurídiques, el Codi penal de Burkina Faso la preveu, ja que l'apartat 2 de l'article 64 d'aquesta llei disposa que "és també coautor qualsevol persona jurídica que tingui un objecte civil, comercial, industrial o financer en nom i en interès de la qual uns fets, d'execució o d'abstenció, constitutius d'un delictat hagin estat duts a terme amb la voluntat deliberada dels seus òrgans".

II. Sobre el règim d'extradició

Burkina Faso ha signat acords de cooperació judicial que inclouen l'extradició, amb França (Acord de cooperació judicial, signat a París, el 24 d'abril de 1961) i amb Mali (Conveni general de cooperació en matèria judicial, signat a Ouagadougou el 23 de novembre de 1963).

En l'àmbit multilateral, Burkina Faso també és signatària de diversos convenis en matèria de cooperació judicial, incloent-hi:

- El Conveni general de cooperació judicial signat a Antananarivo, el 12 de setembre de 1961, sota els auspicis de l'antiga OCAM;
- El Conveni sobre cooperació judicial entre els estats membres de l'ANAD, adoptat a Nouakchott el 21 d'abril de 1987;
- El Conveni A/P.1/7/92 relatiu a la cooperació judicial en matèria penal de la Comunitat Econòmica dels Estats d'Àfrica Occidental (CEDEAO), adoptat a Dakar el 29 de juliol de 1992;
- El Conveni sobre extradició A_P.1/8/94 de la CEDEAO, signat a Abuja, el 6 d'agost.

Per als països vinculats amb Burkina Faso per un acord de cooperació o un conveni, aquests textos són aplicables en les seves relacions.

Per als països no vinculats amb Burkina Faso per un acord o un conveni de cooperació en matèria judicial, el text aplicable en el cas d'una demanda d'extradició és la Llei del 10 de març de

1927, relativa a l'extradició d'estrangers. Va ser promulgada en l'antiga AOF i va ser aplicable a les antigues colònies pel decret del 2 d'abril de 1927 (J. O. AOF 1927. p. 297). Continua en vigor a Burkina Faso després de la independència. L'article 1 d'aquesta llei disposa que "en absència de tractat, les condicions, el procediment i els efectes de l'extradició estan determinats per les disposicions d'aquesta llei. La llei s'aplica també en aquells punts que no hagin estat regulats per tractats".

De la lectura d'aquest article de la llei sobre extradició de Burkina Faso, se'n desprèn clarament que no subordina l'extradició dels estrangers a l'existència prèvia d'un tractat, atès que la llei està destinada a regular els casos en els quals no existeix cap tractat i els punts omesos pels tractats.

La mateixa llei, en el cas de demanda d'extradició, subordina el lliurament de l'estranger objecte de la demanda d'extradició a l'existència d'un procés judicial o d'una condemna per un delictat establert per la llei (article 2).

Quant als delictes pels quals els governs estrangers poden demanar l'extradició, la llei distingeix entre els casos dels individus processats o els condemnats (article 4). En el cas d'individus processats, la llei accepta l'extradició per tots els fets qualificats de delictat per la llei de l'Estat requeridor. Pel que fa als fets castigats amb penes correccionals per la llei de l'Estat requeridor, la llei de Burkina Faso exigeix que la condemna màxima sigui d'almenys dos (2) anys de presó.

Pel que fa als condemnats, la Llei del 10 de març de 1927 exigeix que la pena pronunciada per la jurisdicció de l'Estat requeridor sigui igual o superior a dos (2) mesos de presó.

Mitjançant aquestes precisions, podem dir que no és possible prendre en consideració únicament el Conveni de les Nacions Unides contra la delinqüència organitzada transnacional com a base jurídica per a l'extradició relativa als delictes que el Conveni preveu. Tanmateix, podem afirmar que la legislació nacional i els acords dels quals Burkina Faso és signatària permeten procedir fàcilment

a una extradició i no contradiuen el Conveni.

III. De l'autoritat central competent per rebre i executar les demandes de cooperació judicial

A Burkina Faso, l'autoritat central competent per rebre i executar les demandes de cooperació judicial és el ministre de Justícia (Garde des sceaux). Aquest principi està determinat als articles 9 i 10 de la Llei del 10 de març de 1927 sobre extradició i també és aplicable per a tot tipus de cooperació judicial.

L'article 9 d'aquesta llei estableix que la demanda d'extradició s'adreça al Govern per la via diplomàtica.

L'article 10 d'aquesta mateixa llei disposa que: "la demanda d'extradició, després de verificar la documentació, és tramesa amb la documentació annexa pel ministre d'Afers Exteriors al ministre de Justícia, que assegura la regularitat de la demanda i li dóna el seguiment que requereix la llei."

El principi és, doncs, que el ministre d'Afers Exteriors és l'intermediari pel qual ha de passar la demanda de cooperació judicial enviada per la via diplomàtica, i el ministre de Justícia és l'autoritat encarregada de rebre-la i fer-la executar.

Cal assenyalar que els acords de cooperació en matèria judicial que tenen com a objectiu alleugerir els procediments entre els estats part permeten sovint de derogar aquest principi. Així, es permet la transmissió directa de la demanda de cooperació o d'extradició per l'autoritat judicial competent de l'Estat requeridor a l'autoritat judicial competent de l'Estat requerit.

IV. De la llengua acceptada a l'efecte d'una demanda de cooperació judicial.

Segons les disposicions de l'apartat 1 de l'article 35 de la Constitució, la llengua oficial de Burkina Faso és el francès. Per tant, la llengua acceptada per als documents oficials adreçats al Govern de Burkina Faso, incloses les demandes de cooperació judicial, és el francès.

Colòmbia

D'altra banda, de conformitat amb les disposicions de l'apartat 13 de l'article 18, es notifica que les autoritats nacionals

designades per rebre demandes de cooperació judicial i per donar-hi resposta, o per trametre-les a les autoritats competents perquè les executin, com també per formular demandes de cooperació judicial, són les següents:

a) La Fiscalía General de la Nación (serveis del ministeri públic), que està habilitada per rebre les demandes de cooperació judicial formulades per altres estats part, diligenciar-les o trametre-les a qui correspongui, i a formular demandes de cooperació judicial a altres estats part en el marc d'investigacions diligenciades per aquesta entitat.

Adreça: Diagonal 22B no 52 - 01 Ciudad Salitre
Tel.: 570 20 00 - 414 90 00
A/e: contacto@fiscalia.gov.co
Bogotá D.C. (Colòmbia)

b) El Ministeri d'Interior i Justícia, que està habilitat per formular les demandes de cooperació judicial adreçades a altres estats part en el marc d'investigacions que no són diligenciades per la Fiscalía General de la Nación.

Adreça: Av. Jiménez, 8 - 89
Tel.: 596 05 00
A/e: admin_web@mininteriorjusticia.gov.co
Bogotá D.C. (Colòmbia)

Finalment, de conformitat amb les disposicions de l'apartat 14 de l'article 18 del Conveni, es notifica que la llengua acceptada per Colòmbia per a les demandes de cooperació judicial és l'espanyol.

Cuba

Tal com estableix l'apartat 3 de l'article 35, Cuba declara que no es considera vinculada per l'apartat 2 d'aquest mateix article pel que fa a la resolució de controvèrsies entre dos o més estats part.

De conformitat amb les disposicions de l'apartat 3 de l'article 5 del Conveni, Cuba declara que el seu dret intern preveu que la implicació d'un grup criminal organitzat en els delictes a què fa referència el punt i de la lletra a de l'apartat 1 de l'article preesmentat es considera una circumstància agreujant.

Pel que fa a l'apartat 5 de l'article 16 del Conveni, respecte de considerar el Conveni com la base legal per cooperar en matèria d'extradició amb altres estats

part amb els quals hagi conclòs tractats d'extradició, Cuba aplicaria el Conveni en cas que aquests tractats fossin incompatibles amb el Conveni.

Quant a l'apartat 13 de l'article 18, Cuba declara que l'autoritat central que té la responsabilitat i la facultat de rebre les demandes de cooperació judicial i d'executar-les o trametre-les a les autoritats competents perquè les executin és el Ministeri de Justícia de la República de Cuba.

A més, les demandes de cooperació judicial s'han de presentar a l'autoritat central en espanyol, de conformitat amb l'apartat 14 de l'article 18.

Dinamarca

L'autoritat central designada per Dinamarca –de conformitat amb l'apartat 13 de l'article 18 del Conveni, que és competent per rebre les demandes de cooperació judicial–, és el Ministeri de Justícia, que té l'adreça següent: Justitsministeriet, Det Internationale Kontor, Slotsholmsgade 10, DK-1216 Copenhagen K, tel.: +45 33 92 33 40, fax: +45 33 93 35 10, a/e: jm@jm.dk.

De conformitat amb l'apartat 14 de l'article 18 del Conveni, Dinamarca declara que accepta les demandes en les llengües següents: danès, suec, noruec, anglès, francès i alemany.

El Salvador

El Govern de la República del Salvador admet l'extradició de nacionals sobre la base del segon i el tercer apartat de l'article 28 de la Constitució de la República, que diu: "L'extradició és acordada de conformitat amb els tractats internacionals, i quan es tracti de salvadorencs, només es du a terme si el tractat aplicable ho preveu expressament i ha estat ratificat per l'òrgan legislatiu dels països signataris. En tot cas, les seves disposicions han de consagrar el principi de reciprocitat i els salvadorencs han de gaudir de totes les garanties penals i de procediment previstes per la Constitució". [...] "L'extradició es du a terme quan el delicte hagi estat comès en la jurisdicció territorial del país requeridor, llevat en els casos de delictes d'abast internacional; no té lloc en cap cas per als delictes polítics fins i tot si resulten en delictes de dret comú", a la qual cosa cal afegir que el Conveni esmentat

no es considera com la base legal de la cooperació en matèria d'extradició en les relacions del Salvador amb els altres estats part, tot i que s'esforçarà, si escau, per concloure amb els tractats d'extradició.

Respecte dels apartats 13 i 14 de l'article 18, el Govern de la República del Salvador precisa que l'autoritat central designada és el Ministeri d'Interior. Les comunicacions s'han d'enviar per via diplomàtica i redactades en espanyol.

Equador

El Govern equatorià designa el Ministeri Fiscal General (fiscal general de la República) com a autoritat central, d'acord amb el Conveni de les Nacions Unides contra la delinqüència organitzada transnacional [de conformitat amb l'apartat 13 de l'article 18].

Eslovàquia

De conformitat amb l'apartat 13 de l'article 18, la República Eslovaca designa les autoritats centrals que figuren a continuació per rebre les demandes de cooperació judicial:

a) La Fiscalía General de la República Eslovaca, per als casos en curs d'instrucció;

b) El Ministeri de Justícia de la República Eslovaca, per als casos en curs de procés.

De conformitat amb l'apartat 14 de l'article 18, les demandes de cooperació judicial s'adrecen per escrit o per un mitjà que pugui produir un document escrit, en una llengua acceptada per la República Eslovaca: eslovè, txec, anglès o francès.

De conformitat amb l'apartat 6 de l'article 31, l'autoritat susceptible de cooperar amb els altres estats part en l'elaboració de mesures de prevenció de la delinqüència organitzada transnacional és el Ministeri d'Interior de la República Eslovaca.

9 d'agost del 2006

El Ministeri de Justícia de la República Eslovaca és l'autoritat central designada en virtut de l'apartat 13 de l'article 18. En cas d'urgència, les demandes es poden transmetre a través de l'Organització Internacional de Policia Criminal.

Eslovènia

De conformitat amb la lletra a) de l'apartat 5 de l'article 16 del Conveni, la República d'Eslovènia declara que considera el Conveni com la base legal per cooperar en matèria d'extradició amb altres estats part. En absència d'acord internacional o de qualsevol altre conveni que reguli l'extradició entre la República d'Eslovènia i un altre estat part del Conveni, la República d'Eslovènia exigirà els documents relatius a l'extradició de conformitat amb el seu dret intern.

De conformitat amb l'apartat 13 de l'article 18 del Conveni, la República d'Eslovènia declara que l'autoritat central amb la responsabilitat d'aplicar el Conveni és el Ministeri de Justícia.

De conformitat amb l'apartat 14 de l'article 18 del Conveni, la República d'Eslovènia declara que les demandes i els documents annexos adreçats a l'autoritat central de la República d'Eslovènia s'han de redactar en llengua eslovena o adjuntar-hi una traducció a aquesta llengua. Si no és possible aportar una traducció a l'eslovè, la demanda i els documents annexos s'han de redactar en anglès o s'hi ha d'adjuntar una traducció a l'anglès.

Espanya

17 d'abril del 2007

El 17 d'abril del 2007 el Govern espanyol ha notificat al secretari general que, de conformitat amb l'apartat 13 de l'article 18, l'autoritat central designada per rebre les sol·licituds de cooperació judicial és la següent:

“Subdirección General de Cooperación Jurídica Internacional (Ministerio de Justicia)
Adreça: c. San Bernardo, 62 28015 Madrid
Tel.: 34 91 390 2228 Fax: 34 91 390 44 47.”

Estats Units d'Amèrica

Amb referència a l'apartat 3 de l'article 5 del Conveni, tinc l'honor d'informarvos que per establir la responsabilitat penal respecte dels drets dels Estats Units pel que fa al delictes determinat al punt i de la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 5, es requereix generalment la comissió d'un acte que es derivi clarament d'una entesa.

En aplicació de l'apartat 5 de l'article 16 del Conveni, tinc l'honor d'informarvos que els Estats Units d'Amèrica no aplicaran l'apartat 4 de l'article 16.

En aplicació de l'apartat 13 de l'article 18 del Conveni, tinc l'honor d'informarvos que l'Office of International Affairs (Oficina d'Assers internacionals) del Departament de Justícia dels Estats Units, Criminal Division, és l'autoritat central dels Estats Units d'Amèrica a l'efecte de la cooperació judicial prevista en el Conveni.

En aplicació de l'apartat 14 de l'article 18 del Conveni, tinc l'honor d'informarvos que les demandes de cooperació judicial en virtut del Conveni s'han de presentar en anglès o acompanyades d'una traducció a l'anglès.

En aplicació de l'apartat 6 de l'article 31 del Conveni, tinc l'honor d'informarvos que les demandes de cooperació per establir mesures de prevenció de la delinqüència organitzada transnacional s'han d'adreçar al Departament de Justícia dels Estats Units, Office of Justice Programs, National Institute of Justice.

Estònia

1) De conformitat amb l'apartat 3 de l'article 5 del Conveni, la República d'Estònia declara que en virtut de la seva legislació, considera l'acte a què fa referència el punt i de la lletra a de l'apartat 1 de l'article 5 com a delictes;

2) De conformitat amb l'apartat 5 de l'article 16 del Conveni, la República d'Estònia declara que considera el Conveni com la base jurídica per cooperar en matèria d'extradició amb altres estats part;

3) De conformitat amb l'apartat 13 de l'article 18 del Conveni, la República d'Estònia designa el Ministeri de Justícia com a autoritat central encarregada de rebre les demandes de cooperació judicial;

4) De conformitat amb l'apartat 14 de l'article 18 del Conveni, la República d'Estònia declara que les llengües acceptades són l'estonià i l'anglès.

Federació de Rússia

La Federació de Rússia declara que, en aplicació de la lletra a de l'apartat 5 de l'article 16 del Conveni, considera a títol recíproc aquest Conveni com la

base jurídica per cooperar en matèria d'extradició amb els altres estats part del Conveni.

La Federació de Rússia declara que respecte de l'última frase de l'apartat 13 de l'article 18 del Conveni, accepta a títol recíproc i en cas d'urgència, les demandes de cooperació judicial i les comunicacions trameses a través de l'Organització Internacional de Policia Criminal, amb reserva que els documents que continguin la demanda o la comunicació li siguin adreçats sense retard en bona i deguda forma.

La Federació de Rússia declara que per a l'aplicació de l'apartat 14 de l'article 18, les demandes de cooperació judicial i els documents annexos han d'anar acompanyats d'una traducció en llengua russa, llevat de disposicions contràries d'un tractat internacional de la Federació de Rússia o d'un acord conclòs per les autoritats centrals de la Federació de Rússia i les d'un altre estat part del Conveni.

7 de desembre del 2004

Les autoritats centrals de la Federació de Rússia encarregades de l'aplicació de les disposicions del Conveni relatiu a la cooperació judicial són: el Ministeri de Justícia de la Federació de Rússia (en matèria civil, incloent-hi els aspectes civils dels afers penals) i l'Oficina del Fiscal de la Federació de Rússia (en matèria penal).

Finlàndia

En aplicació de l'apartat 13 de l'article 18, la República de Finlàndia declara que el Ministeri de Justícia és l'autoritat central que té la responsabilitat i la facultat de rebre les demandes de cooperació judicial i d'executar-les o de transmetre-les a les autoritats competents perquè les executin.

En aplicació de l'apartat 14 de l'article 18, la República de Finlàndia declara que accepta els documents redactats en finès, suec, danès, anglès, francès o alemany.

Guatemala

2 de juliol del 2007

Notificació en virtut de l'apartat 13 de l'article 18 del Conveni:

El Govern de la República de Guatemala, de conformitat amb les disposicions

de l'apartat 13 de l'article 18 del Conveni esmentat, designa l'òrgan judicial i el ministeri fiscal com a autoritats centrals que tenen la responsabilitat i la facultat per rebre les demandes de cooperació judicial i d'executar-les o de transmetre-les a les autoritats competents perquè les executin.

Iemen

1. La República del Iemen no considera el Conveni com la base legal per cooperar en matèria d'extradició de delinqüents cap als altres estats part de conformitat amb l'article 16 que es refereix a l'extradició, sinó que l'extradició de delinqüents està subordinada a l'existència d'un tractat que regeix la cooperació en aquest àmbit amb els altres estats part, la qual cosa ha de ser objecte d'una declaració en virtut de l'apartat 5 de l'article 16 del Conveni.

2. La República del Iemen declara el següent, de conformitat amb els apartats 13 i 14 de l'article 18 del Conveni:

a) Les demandes de cooperació judicial i qualsevol comunicació relacionada s'han d'adreçar per la via diplomàtica per ser transmeses a les autoritats centrals competents.

b) Les demandes de cooperació judicial s'han d'adreçar per escrit en llengua àrab.

Iraq

24 de maig del 2010

Notificació en virtut de l'apartat 13 de l'article 18 del Conveni:

[...] per tal de complir amb els compromisos contrets per la República de l'Iraq en virtut del Conveni, les autoritats iraquianes competents han designat el Ministeri iraquità d'Interior com a autoritat central responsable i habilitada per rebre les demandes de cooperació judicial i prendre mesures de conformitat amb les disposicions dels articles 16 i 17 del Conveni i de l'article 8 del Protocol contra el tràfic il·lícit de migrants per terra, mar i aire.

Irlanda

Notificació en virtut de l'apartat 13 de l'article 18 del Conveni:

[...] Irlanda [informa] que, de conformitat amb l'apartat 13 de l'article 18 del Conveni, l'autoritat central que té la

responsabilitat i la facultat de rebre les demandes de cooperació judicial en nom d'Irlanda és la següent:

The Minister of Justice and Law Reform
Central Authority for Mutual Assistance
Department of Justice and Law Reform
51 St Stephens Green
Dublin 2
Ireland
A/e: mutual@justice.ie

Notificació en virtut de l'apartat 14 de l'article 18 del Conveni:

[...] Irlanda [informa] que, de conformitat amb l'apartat 14 de l'article 18 del Conveni, Irlanda accepta les demandes de cooperació judicial formulades en les dues llengües següents: anglès i irlandès.

Islàndia

Notificació en virtut de l'apartat 13 de l'article 18:

De conformitat amb l'apartat 13 de l'article 18 del Conveni de les Nacions Unides contra la delinqüència organitzada transnacional del 15 de novembre del 2000, Islàndia designa el Ministeri de Justícia i dels Drets Humans com a autoritat central investida de la responsabilitat i la facultat de rebre les demandes de cooperació judicial, i d'executar-les o de transmetre-les a les autoritats competents perquè les executin. A més, Islàndia declara, de conformitat amb l'apartat 14 de l'article 18, que les demandes s'han de fer en islandès o en anglès.

Israel

Declaració en virtut de l'apartat 13 de l'article 18

El Ministeri de Justícia és l'autoritat competent en virtut de la llei israeliana, és a dir, l'autoritat que té el dret de delegar, per rebre les demandes de cooperació judicial. En virtut d'aquesta designació, les demandes de cooperació judicial referents a una causa penal s'han d'adreçar a l'"Israel Directorate of Courts of the Ministry of Justice, 22 Kanfei Nesharim, St. Jerusalem, 95464", amb còpia al "Diplomatic and Civil Law Department in the Ministry of Foreign Affairs, 9 Rabin Ave., Jerusalem".

Declaració en virtut de l'apartat 14 de l'article 18

Les demandes de cooperació judicial s'han de presentar en hebreu o en anglès.

Declaració en virtut de l'apartat 6 de l'article 31

L'autoritat susceptible de cooperar amb altres estats part per tal d'establir mesures de prevenció de la delinqüència organitzada transnacional és la "Special Operations Division of the Israeli Police".

Kirguizistan

L'Oficina del Fiscal General de la República de Kirguizistan és l'autoritat central amb la responsabilitat i la potestat de rebre les demandes de cooperació judicial i per executar-les o bé per transmetre-les a les autoritats competents perquè les executin.

Kiribati

[...] en aplicació de l'apartat 13 de l'article 18 del Conveni, la República de Kiribati designa el fiscal general de Kiribati com a l'autoritat central investida de la responsabilitat i la potestat de rebre les demandes de cooperació judicial; [...] i de conformitat amb l'apartat 14 de l'article 18 del Conveni, la República de Kiribati ha designat l'anglès com la llengua en la qual s'han de redactar les demandes de cooperació judicial.

Lesotho

1. En l'ordenament jurídic del Regne de Lesotho, els delictes a què fa referència el punt i de la lletra a de l'apartat 1 de l'article 5 del Conveni suposen la participació de grups delictius organitzats i, a més, l'existència d'una entesa per a la comissió d'aquests delictes.

2. Respecte de l'apartat 5 de l'article 16 del Conveni, l'extradició per part de Lesotho està subordinada a l'existència d'un tractat.

3. Respecte de l'apartat 13 de l'article 18 del Conveni, a Lesotho, la fiscal general és la designada com a autoritat central investida de la responsabilitat i la potestat de rebre les demandes de cooperació judicial.

4. Respecte de l'apartat 14 de l'article 18 del Conveni, l'anglès és la llen-

gua acceptada per a les demandes de cooperació judicial.

Letònia

Declaració:

De conformitat amb l'apartat 3 de l'article 5 del Conveni de les Nacions Unides contra la delinqüència organitzada transnacional, adoptat a Nova York el 15 de novembre del 2000, la República de Letònia declara que el seu dret intern exigeix un acte comès en virtut d'una entesa per als delictes a què fa referència al punt i de la lletra a de l'apartat 1 de l'article 5.

Declaració:

De conformitat amb l'apartat 5 de l'article 16 del Conveni de les Nacions Unides contra la delinqüència transnacional organitzada, adoptat a Nova York el 15 de novembre del 2000, la República de Letònia declara que considera el Conveni com la base jurídica per cooperar en matèria d'extradició amb els altres estats part del Conveni.

Declaració:

De conformitat amb l'apartat 13 de l'article 18 del Conveni de les Nacions Unides contra la delinqüència organitzada transnacional, adoptat a Nova York el 15 de novembre del 2000, la República de Letònia declara que les autoritats designades són les següents:

1) Fiscalia General – durant les diligències prèvies
6 boulevard O. Kalpaka, Riga, LV-1801, Letònia
Telèfon: +371 704 4400
Fax: +371 704 4449
A/e: gen@lrp.gov.lv

2) Ministeri de Justícia – durant el procés
36 boulevard Brivibas, Riga, LV-1536, Letònia
Telèfon: +371 7036801, 7036716
Fax: +371 7210823, 7285575
A/e: kanceleja@tm.gov.lv

Declaració:

De conformitat amb l'apartat 14 de l'article 18 del Conveni de les Nacions Unides contra la delinqüència organitzada transnacional, adoptat a Nova York el 15 de novembre del 2000, la República de Letònia declara que la llengua acceptada és l'anglès o el letó.

Lituània

Atès que, en aplicació de l'apartat 13 de l'article 18 del Conveni, el Seimas de la República de Lituània declara que el ministeri lituà de Justícia i l'Oficina del Fiscal General prop del Tribunal Superior de la República de Lituània són els designats com a autoritats centrals amb la responsabilitat de rebre les demandes de cooperació judicial;

Atès que en aplicació de l'apartat 14 de l'article 18 del Conveni, el Seimas de la República de Lituània declara que les demandes de cooperació judicial i els documents relatius a aquestes demandes que s'adrecin a la República de Lituània han d'anar acompanyats de la traducció a l'anglès, al rus o al lituà en els casos en què aquests documents no estiguin redactats en una d'aquestes llengües;

Atès que en aplicació de la lletra a de l'apartat 5 de l'article 16 del Conveni, el Seimas de la República de Lituània declara que aquesta República considera el Conveni com la base jurídica per cooperar en matèria d'extradició amb altres estats part, però que, de conformitat amb la Constitució de la República de Lituània no la hi considera en cap cas pel que fa a l'extradició de nacionals lituans;

Luxemburg

“Notificació relativa a l'apartat 3 de l'article 5:

La legislació luxemburguesa exigeix la implicació d'una organització delictiva per establir els delictes a què fa referència el punt i de la lletra a de l'apartat 1 de l'article 5.

Notificació relativa a l'apartat 13 de l'article 18:

Es designa l'autoritat següent com l'autoritat central amb la responsabilitat i la facultat de rebre les demandes de cooperació judicial adreçades al Gran Ducat de Luxemburg:

Monsieur le Procureur Général d'État
Boîte Postale, 15
L-2010 Luxembourg
Tel.: (+352) 47 59 81-336
Fax: (+352) 47 05 50

Notificació relativa a l'apartat 14 de l'article 18:

Les demandes de cooperació judicial i els documents annexos adreçats al Gran Ducat de Luxemburg han d'anar acompanyats d'una traducció al francès, a l'alemany o a l'anglès.”.

Macedònia

1. Els actes a què fa referència el punt i de la lletra a de l'apartat 1 de l'article 5 del Conveni de les Nacions Unides contra la delinqüència organitzada transnacional representen delictes penals segons l'article 393 (entesa amb vista a cometre un delicte) del Codi penal de la República de Macedònia. Respecte de l'apartat 3 de l'article 5 del Conveni, el Codi penal de la República de Macedònia no subordina l'establiment dels delictes a què fa referència el punt i de la lletra a de l'apartat 1 de l'article 5 a la comissió d'un acte amb vista a una entesa.

2. Respecte de l'apartat 13 de l'article 18 del Conveni, la República de Macedònia designa el Ministeri de Justícia com l'autoritat central encarregada de rebre les demandes de cooperació judicial.

3. Respecte de l'apartat 14 de l'article 18 del Conveni, la República de Macedònia declara que les demandes de cooperació judicial i els seus documents adreçats a la República de Macedònia han d'anar acompanyats d'una traducció al macedònic i a l'anglès.

4. Respecte de l'apartat 5 de l'article 16 del Conveni, la República de Macedònia declara que considera aquest Conveni com la base jurídica per cooperar en matèria d'extradició amb els altres estats part.

Malàisia

1. En aplicació de la lletra a de l'apartat 5 de l'article 16 del Conveni, el Govern malaisi declara que no considera el Conveni com la base jurídica de cooperació en matèria d'extradició amb els altres estats part del Conveni. El Govern malaisi declara que coopera en matèria d'extradició sobre la base jurídica que constitueix la llei malaisia de 1992 sobre l'extradició.

2. En aplicació de l'apartat 13 de l'article 18 del Conveni, el Govern malaisi designa el ministre de Justícia de Malàisia com a autoritat central.

3. En aplicació de l'apartat 14 de l'article 18 del Conveni, el Govern malaisi

declara que les demandes i els documents annexos adreçats a l'autoritat central de Malàisia han de ser en anglès o han d'anar acompanyats d'una traducció a l'anglès.

4. En aplicació de l'apartat 6 de l'article 31 del Conveni, el Govern malaisi indica que les autoritats habilitades a ajudar els altres estats a dictar mesures de prevenció de la delinqüència organitzada transnacional són:

- a) El ministre de Seguretat Interior
- b) El ministre d'Interior
- c) El Gabinet del ministre de Justícia
- d) La Policia reial malàisia
- e) L'Agència de lluita contra la corrupció
- f) El Banc Central de Malàisia
- g) El Departament d'Immigració
- h) L'Agència Nacional Antidroga

Malawi

El Govern de la República de Malawi està duent a terme actualment un examen de la seva legislació interna amb l'objectiu d'incorporar les obligacions contretes amb la ratificació del Conveni, pel que fa especialment als delictes enunciat en els apartats 1 i 2 de l'article 5.

El Govern de Malawi es compromet a informar el secretari general de l'Organització de les Nacions Unides sobre l'elaboració i l'adopció del text d'aplicació a què fa referència l'apartat 3 de l'article 5.

A més, el Govern de Malawi accepta el Conveni esmentat com la base jurídica per a les qüestions relatives a l'extradició, amb reserva de reciprocitat amb els estats que hagin adoptat la mateixa posició.

En aplicació de l'apartat 13 de l'article 18, el Govern de Malawi informa que l'autoritat competent encarregada de l'execució del Conveni és la següent:

Ministry responsible for Home Affairs and Internal Security

Adreça:

The Principal Secretary
Ministry of Home Affairs and Internal Security

Private Bag 331, Capital Hill
Lilongwe 3, Malawi

La llengua acceptada per a les comunicacions oficials a què fa referència l'apartat 14 de l'article 18 és l'anglès.

Malta

11 de desembre del 2003

Article 16, apartat 5, lletra a)

De conformitat amb l'apartat 5 de l'article 16 del Conveni, Malta declara que considera el Conveni de les Nacions Unides contra la delinqüència organitzada transnacional com la base jurídica per cooperar en matèria d'extradició amb altres estats part del Conveni.

Article 18, apartat 13

De conformitat amb l'apartat 13 de l'article 18 del Conveni, Malta designa el seu fiscal general com l'autoritat central encarregada de rebre les demandes de cooperació judicial.

Article 18, apartat 14

De conformitat amb l'apartat 14 de l'article 18 del Conveni, Malta declara que les llengües acceptades són el maltes i l'anglès.

Maurici

Declara que considera el Conveni esmentat com la base jurídica per cooperar en matèria d'extradició amb altres estats part;

Declara, a més, que l'autoritat central designada per a les finalitats de l'apartat 13 de l'article 18 d'aquest Conveni és la Fiscalia General i que les llengües acceptades per la República de Maurici d'acord amb l'apartat 14 de l'article 18 són l'anglès i el francès.

Mèxic

Article 5, apartat 3 – Els Estats Units de Mèxic desitgen precisar que, segons el dret intern de l'Estat mexicà, qualsevol delictes greu que impliqui la participació d'un grup criminal organitzat té la mateixa qualificació que els delictes a què fa referència l'apartat 1, lletra a, punt i de l'article 5 del Conveni. La qualificació del fet d'entendre's amb una o diverses persones per tal de cometre un delictes greu, amb una finalitat lligada directament o indirectament a l'obtenció d'un rendiment econòmic o un altre rendiment material,

inclou la participació d'un grup criminal organitzat en el delictes de delinqüència organitzada a què fa referència l'article 2 de la Llei federal de repressió del crim organitzat, pel fet que aquest delictes s'assimila als que figuren en aquest mateix article. Les sancions que s'apliquen al delictes d'associació il·lícita determinat a l'article 164 del Codi penal federal són, per tant, aplicables pel fet que aquest delictes s'assimila als altres delictes greus a què fa referència el Conveni.

Article 16, apartat 5, lletra a)

L'Estat mexicà considera que el Conveni és la base jurídica per cooperar en matèria d'extradició amb els estats part amb els quals no hagi conclòs tractats en la matèria.

Article 18, apartat 13

La Fiscalia General de la República és la designada com a autoritat central amb la responsabilitat i la potestat de rebre les demandes de cooperació judicial.

Article 18, apartat 14

Les demandes de cooperació judicial s'han d'escriure en llengua espanyola. També poden ser adreçades en la llengua de l'Estat autor si van acompanyades d'una traducció a l'espanyol.

Moçambic

a) En aplicació de l'apartat 13 de l'article 18, el Govern de la República de Moçambic, designa el Ministeri de Justícia com l'autoritat central que té la responsabilitat i la facultat de rebre les demandes de cooperació judicial per transmetre-les a les autoritats competents perquè les executin.

b) El Govern de la República de Moçambic notifica que les llengües que accepta per a les finalitats de l'apartat 14 de l'article 18 són el portuguès i l'anglès.

Mònaco

18 d'octubre del 2006

“En aplicació de l'apartat 5 de l'article 16, el Principat de Mònaco declara que considera el Conveni de les Nacions Unides contra la delinqüència organitzada transnacional com la base legal per cooperar en matèria d'extradició amb altres estats part d'aquest Conveni en absència d'un conveni bilateral d'extradició.

En aplicació de l'apartat 13 de l'article 18, el Principat de Mònaco declara que designa el seu director de Serveis Judicials per assegurar l'execució o la transmissió de les demandes de cooperació judicial a les autoritats competents.

En aplicació de l'apartat 14 de l'article 18, el Principat de Mònaco precisa que la llengua que accepta és la llengua francesa.

En aplicació de l'apartat 6 de l'article 31, el Principat de Mònaco precisa que l'autoritat susceptible de prestar la cooperació a altres estats és el director de Serveis Judicials.”.

Nicaragua

10 de febrer del 2005

En aplicació de les disposicions de l'apartat 13 de l'article 18 del Conveni de les Nacions Unides contra la delinqüència organitzada transnacional, el Govern de la República de Nicaragua ha designat el fiscal general de la República com l'autoritat central amb la responsabilitat i la potestat de rebre les demandes de cooperació judicial i d'executar-les o de trametre-les a les autoritats competents perquè les executin.

Noruega

En la legislació noruega es dona efecte a l'article 5 del Conveni de les Nacions Unides contra la delinqüència organitzada transnacional, pel que disposa la lletra c de l'article 162 del Codi penal, que diu:

“ Qui s'entengui amb una altra persona amb vista a cometre un delicte castigat amb almenys tres anys de presó i que es cometi en el marc de l'activitat d'un grup criminal organitzat, és susceptible d'una pena de presó de tres anys o més, llevat que el delicte no estigui subjecte a una disposició penal més severa. L'agreuament de la pena màxima en el cas de reincidència o de concurs de delictes no es té en compte. D'acord amb aquest article, constitueix un grup criminal organitzat, qualsevol grup organitzat d'almenys tres persones, format amb l'objectiu de cometre un acte castigat amb tres anys de presó com a mínim o bé que l'activitat de la qual consisteixi essencialment a cometre aquest acte.”

De conformitat amb l'apartat 3 de l'article 5 del Conveni de Palerm, els estats part amb un dret intern que exigeix:

1) La implicació d'un grup criminal organitzat;

2) Que un acte sigui comès “en virtut d'una entesa”, perquè tingui efecte l'article 5 del Conveni;

Estan obligats a informar-ne el secretari general.

La lletra c de l'article 162 del Codi penal noruec preveu que “l'entesa” ha d'estar vinculada d'una manera o d'una altra a l'activitat delictiva d'un grup criminal organitzat. La disposició només s'aplica en efecte a una entesa sobre actes que es cometin “en el marc de l'activitat d'un grup criminal organitzat”. Almenys una de les parts en l'entesa ha de ser membre d'un grup i l'entesa ha d'haver estat conclusa pel grup o una persona que el representi. Això es precisa en els “treballs preparatoris” relatius a aquest text (vegeu la proposició núm. 62 (2002-2003) relativa a l'Odelsting, p. 31 i 32 i 95 i 96). L'aplicació de la lletra c de l'article 162 està, doncs, subordinada a la “la implicació d'un grup criminal organitzat”.

En canvi, no és necessari que l'acte hagi estat comès “en virtut d'una entesa” per ser castigat, (vegeu la proposició núm. 62 (2002-2003) a l'Odelsting, p. 95).

Les comunicacions relatives a la cooperació judicial en matèria penal s'han d'adreçar al Servei d'Assessors Civils del Ministeri de Justícia, que és l'autoritat competent en la matèria a Noruega.

Les comunicacions relatives a la cooperació judicial poden estar redactades en noruec, suec, danès o anglès.

L'autoritat noruega que és competent per rebre les demandes de cooperació d'altres estats part sobre l'elaboració de mesures destinades a prevenir la delinqüència transnacional és el Servei de Policia del Ministeri de Justícia.

Nova Zelanda

Declara que en aplicació de l'apartat 13 de l'article 18 del Conveni, el Govern neozelandès designa el fiscal general de Nova Zelanda com l'autoritat central investida de la responsabilitat i la potestat

de rebre les demandes de cooperació judicial.

A més, declara que, de conformitat amb l'apartat 14 de l'article 18 del Conveni, el Govern neozelandès ha designat l'anglès com a llengua en la qual s'han de redactar les demandes de cooperació judicial.

Països Baixos

9 de setembre del 2010

Pel que fa a la lletra a de l'apartat 5 de l'article 16 del Conveni contra la delinqüència organitzada transnacional, el Regne dels Països Baixos, per les Antilles neerlandeses, declara que considera aquest Conveni com la base legal per cooperar en matèria d'extradició amb altres estats part del Conveni.

De conformitat amb l'apartat 13 de l'article 18 del Conveni, l'autoritat central de les Antilles neerlandeses és:

The Procurator-General of the Netherlands Antilles
Wilhelminaplein 4,
Willemstad
Curaçao
Netherlands Antilles
Tel.: + 599-9-463-4111
Fax: + 599-9-461-3786
A/e: parker.pg@caribjustitia.org

Notificació en virtut de l'apartat 5 de l'article 16 formulada en el moment de la ratificació:

De conformitat amb la lletra a de l'apartat 5 de l'article 16 del Conveni de les Nacions Unides contra la delinqüència organitzada transnacional, adoptat a Nova York, el 15 de novembre del 2000, el Regne dels Països Baixos declara que considera el Conveni com la base jurídica per cooperar en matèria d'extradició amb els altres estats part del Conveni.

18 de gener del 2007

L'autoritat central per al Regne dels Països Baixos, per al Regne a Europa, és:

Ministry of Justice
Department of International Legal Assistance in Criminal Matters
P.O. Box 20301
2500 EH The Hague
The Netherlands

Pakistan

Article 16

El Govern de la República Islàmica del Pakistan declara que, en aplicació de l'apartat 5 de l'article 16 del Conveni, no considera aquest Conveni com la base legal per cooperar en matèria d'extradició amb altres estats part.

Article 18

En aplicació de l'apartat 13 de l'article 18, el Govern de la República Islàmica del Pakistan designa el Ministeri d'Interior com a autoritat central per rebre les demandes de cooperació judicial d'altres estats part sobre la base del Conveni. Totes aquestes demandes s'han d'escriure en anglès o bé han d'anar acompanyades d'una traducció oficial a l'anglès.

Article 31

De conformitat amb l'apartat 6 de l'article 31, el Govern de la República Islàmica del Pakistan designa l'autoritat següent com la susceptible de prestar la cooperació a altres estats part per establir mesures de prevenció de la delinqüència organitzada transnacional:

Ministeri d'Interior

Adreça:

R-Block, Pak Secretariat, Islamabad

Telèfon: + 92-51-9210086

Fax: + 92-51-9201400

Lloc Web: www.interior.gov.pk

A/e: info@interior.gov.pk

Panamà

En aquest sentit, tinc l'honor d'informar-vos que les demandes de cooperació judicial adreçades a la República de Panamà, de conformitat amb l'apartat 13 de l'article 18 del Conveni, s'han de trametre per la via diplomàtica.

13 de desembre del 2004

1. Respecte de l'apartat de l'article 5 del Conveni esmentat, segons el dret intern de la República de Panamà, no cal que hi hagi participació en un grup criminal organitzat perquè els delictes definits al punt i de la lletra a de l'apartat 1 d'aquest article siguin incriminats. El dret intern de la República de Panamà incrimina l'acte que té com a finalitat dur a terme la intenció concertada de cometre els delictes definits al punt i de la lletra a de l'apartat 1 de l'article esmentat.

2. Respecte de la lletra a de l'apartat 5 de l'article 16, la República de Panamà considera el Conveni esmentat més amunt com la base jurídica per cooperar en matèria d'extradició amb altres estats part.

3. Respecte de l'apartat 14 de l'article 18, les llengües acceptades per adreçar a la República de Panamà una demanda de cooperació judicial són l'espanyol i l'anglès.

4. Respecte de l'apartat 6 de l'article 36, les autoritats que poden cooperar amb altres estats part del Conveni per elaborar mesures de prevenció de la delinqüència organitzada transnacional són les següents:

Policia Nacional

Adreça: Corregimiento de Ancón

Telèfon: (507) 227-1801, (507) 232-5756, (507) 232-5898

Fax: (507) 5757

Policia Técnica Judicial

Adreça: Edificio Ancón, Avenida Frangipani, frente al Mercado de Abasto

Telèfon: (507) 212-2223

Fax: (507) 212-2400

Consejo de Seguridad Pública y Defensa Nacional

Adreça: San Felipe, frente a la Presidencia de la República

Telèfon: (507) 227-9871

Fax: (507) 225-1355

23 de febrer del 2007

El Govern de la República de Panamà, de conformitat amb les disposicions de l'apartat 13 de l'article 18 d'aquest Conveni, designa el fiscal general de l'Estat com a autoritat central i autoritat central suplent investides de la responsabilitat i la facultat de rebre les demandes de cooperació judicial i d'executar-les, o transmetre-les a les autoritats competents perquè les executin.

Paraguai

Article 16, apartat 5, lletra a:

[...] de conformitat amb la lletra s de l'apartat 5 de l'article 16 del Conveni, la República del Paraguai informa que considera el Conveni esmentat com la base jurídica per cooperar en matèria d'extradició amb altres estats part del Conveni.

Article 18, apartat 13:

[...] de conformitat amb l'apartat 13 de l'article 18 del Conveni, la República del Paraguai informa que ha designat la institució següent com a autoritat central:

Autoritat central: Fiscalía General

Departament responsable: Departament d'Afers Internacionals i de la Cooperació Judicial Exterior.

Director: Juan Emilio Oviedo Cabañas, advocat.

Adreça: Nuestra Señora de la Asunción, 737, entre Victor Haedo y Humaitá

Telèfon: 595-21-4155000 postes 162 i 157; 595-21-4155100; 595-21-454603

A/e: jeoviedo@ministeriopublico.gov.py

Polònia

En aplicació de l'apartat 13 de l'article 18, la República de Polònia declara que el Ministeri de Justícia ha estat designat com a autoritat central competent per rebre les demandes de cooperació judicial.

La República de Polònia declara que el polonès i l'anglès són les llengües acceptades en aplicació de l'apartat 14 de l'article 18.

26 de juny del 2009

Notificació en virtut de l'apartat 6 de l'article 31:

Bureau du Procureur d'État

Bureau de la criminalité organisée

Adreça: ul. Barska 28/30

02-315 Varsòvia

Polònia

Telèfon: 00 48 22 31 89 700

Fax: 00 48 22 31 89 701

República Democrática Popular de Laos

1. En aplicació de la lletra a de l'apartat 5 de l'article 16 del Conveni de les Nacions Unides contra la delinqüència organitzada transnacional, la República Democrática Popular de Laos no considera el Conveni com la base jurídica de cooperació en matèria d'extradició amb altres estats part del Conveni.

2. En aplicació de l'apartat 13 de l'article 18, el Govern de la República Democrática Popular de Laos designa el Ministeri de Seguretat Pública i el Ministeri d'Afers Exteriors, respectivament, com a autoritat central i autoritat central

suplent investides de la responsabilitat i la potestat de rebre les demandes de cooperació judicial, tant per executar-les com per trametre-les a les autoritats competents perquè les executin.

3. En aplicació de l'apartat 14 de l'article 18, a més de la llengua laosiana, l'anglès és la llengua acceptada pel Govern de la República Democràtica Popular de Laos.

República de Moldàvia

Notificació en virtut de l'apartat 5 de l'article 16:

De conformitat amb la lletra a de l'apartat 5 de l'article 16 del Conveni, la República de Moldàvia declara que considera el Conveni com la base legal per cooperar en matèria d'extradició amb altres estats part. La República de Moldàvia no considera el Conveni com una base legal d'extradició dels seus propis ciutadans ni de les persones a les quals ha atorgat l'asil polític, de conformitat amb la seva legislació nacional.

De conformitat amb l'apartat 13 de l'article 18 del Conveni, la República de Moldàvia declara que les autoritats centrals següents tenen la responsabilitat de rebre les demandes de cooperació judicial:

a) La Fiscalia General (durant la fase d'instrucció).

b) El Ministeri de Justícia (durant el procés i l'execució de la condemna).

De conformitat amb l'apartat 14 de l'article 18 del Conveni, la República de Moldàvia declara que les llengües acceptades per a les demandes de cooperació judicial i per a qualsevol altre document que acompanyi aquestes demandes són les següents: el moldau, l'anglès i el rus.

Romania

1. En aplicació de la lletra a de l'apartat 5 de l'article 16 del Conveni, Romania declara que considera aquest Conveni com la base jurídica per cooperar en matèria d'extradició amb altres estats part;

2. En aplicació de l'apartat 13 de l'article 18 del Conveni, les autoritats centrals següents han estat designades a Romania per rebre les demandes de cooperació judicial:

a) L'Oficina del Fiscal General prop del Tribunal Superior, per a les demandes de cooperació judicial formulades durant la instrucció (14, Blvd. Libertatii, sector 5 Bucarest, tel.: 410 54 35 / fax.: 337 47 54).

b) El Ministeri de Justícia per a les demandes de cooperació judicial formulades durant el procés o l'execució de la sentència, i també per a les demandes d'extradició (17, rue Apollodor, sector 5 Bucarest, tel.: 3141514 / fax.: 310 16 62);

3. De conformitat amb l'apartat 14 de l'article 18 del Conveni, les demandes de cooperació judicial i els documents annexos, presentats a les autoritats romaneses, han d'anar acompanyats de traduccions al romanès, al francès o a l'anglès.

Sèrbia

20 d'abril del 2009

La Missió Permanent de la República de Sèrbia [...] té l'honor de donar a conèixer a través d'aquesta notificació les autoritats sèrbies competents per a l'aplicació dels articles 16 (Extradició), 17 (Trasllat de persones condemnades) i 18 (Cooperació judicial) del Conveni.

Les demandes s'han d'adreçar a:

Nom de l'autoritat: Ministry of Justice of the Republic of Serbia

Adreça postal completa: Ministry of Justice, 22-26 Nemanjina Street, 11000 Belgrade (República de Sèrbia)

Servei amb el qual s'ha de contactar: Normative Affairs and International Cooperation Department, Mutual Legal Assistance Sector

Persona amb la qual s'ha de contactar: Sr. Ljubomir Jovanovi, adviser, Mutual Legal Assistance Sector

Telèfon: +381 11 311 14 73; +381 11 311 21 99

Fax: +381 11 311 45 15; +381 11 311 29 09

Hores d'obertura: de 8.30 a 16.30 h

Fus horari: GMT +1

Llengües: anglès i rus

En cas d'urgència, les demandes poden ser enviades a través de l'Oficina Central Nacional (BCN) d'Interpol a Belgrad:

Punt de contacte: Interpol Belgrad
Adreça postal completa: NCB Interpol Belgrad, Terazije 41, 11000 Belgrade (República de Sèrbia)

Telèfon: +381 11 33 45 254

Fax: +381 11 33 45 822

Hores d'obertura: de 8.30 a 16.30 h

Permanència: fins a les 22 hores

Fus horari: GMT +1

Llengües: anglès i francès

Admissibilitat de les demandes enviades a través de la Interpol: sí.

Singapur

1. En virtut de la lletra a de l'apartat 5 de l'article 16 del Conveni, el Govern de la República de Singapur declara que no considera que el Conveni sigui la base legal de la cooperació en matèria d'extradició amb altres estats part del Conveni.

2. En virtut de l'apartat 13 de l'article 18 del Conveni, el Govern de la República de Singapur designa el fiscal de Singapur com l'autoritat central per a la cooperació judicial, de conformitat amb l'article 18 del Conveni esmentat.

3. En virtut de l'apartat 14 de l'article 18 del Conveni, el Govern de la República de Singapur declara que les demandes de cooperació judicial i els documents annexos adreçats a l'autoritat central han d'estar redactats en anglès o acompanyats d'una traducció a l'anglès.

Sud-àfrica

Atès que es notifica al secretari general, de conformitat amb l'apartat 13 de l'article 18 del Conveni, que el director general del Departament de Justícia i de l'elaboració de la Constitució ha estat designat com a autoritat central encarregada de rebre les demandes de cooperació judicial;

Atès que es notifica al secretari general, de conformitat amb l'apartat 14 de l'article 18 del Conveni, que l'anglès és la llengua acceptada per presentar les demandes de cooperació judicial;

Suècia

De conformitat amb l'apartat 13 de l'article 18 del Conveni, Suècia declara que el Ministeri de Justícia és competent per rebre les demandes de cooperació judicial.

De conformitat amb l'apartat 14 de l'article 18 del Conveni, les demandes

i els documents annexos s'han de traduir al suec, al danès o al noruec, llevat que l'autoritat competent per tractar les demandes ho disposi altrament en cada cas.

Suïssa

21 de novembre del 2006

- "L'autoritat central designada per Suïssa per rebre les demandes de cooperació judicial, en aplicació de l'apartat 13 de l'article 18 d'aquest Conveni és:

Office fédéral de la justice
CH-3003 Berne

- En aplicació de l'apartat 14 de l'article 18 d'aquest Conveni, les demandes de cooperació judicial i els documents que les acompanyen s'han d'enviar a Suïssa juntament amb la traducció certificada conforme en francès, alemany o italià, si no han estat redactats en una d'aquestes tres llengües."

Ucraïna

La lletra a de l'apartat 5 de l'article 16:

Ucraïna declara que el Conveni constitueix la base jurídica per cooperar en matèria d'extradició si es rep una demanda d'extradició d'un estat part del Conveni amb el qual no hi ha cap acord d'extradició;

Apartat 13 de l'article 18:

Les autoritats centrals ucraïneses designades, de conformitat amb l'apartat 13 de l'article 18, són el ministeri ucraïnès de Justícia (pel que fa a les decisions judicials) i la Fiscalia General d'Ucraïna (pel que fa al procediment judicial durant la investigació d'una causa penal);

Apartat 14 de l'article 18:

Les demandes de cooperació judicial i els documents annexos s'adrecen a Ucraïna juntament amb una traducció certificada conforme en ucraïnès, rus, anglès o francès, si no estan redactats en una d'aquestes llengües.

Apartat 3 de l'article 26:

Les disposicions de l'apartat 3 no s'apliquen a l'organitzador o al cap d'un grup criminal que no es pot beneficiar de la immunitat de les diligències judicials. De conformitat amb la legislació ucraïnesa (apartat 2 de l'article 255 del

Codi penal), aquesta persona assumeix la responsabilitat penal dels seus actes, siguin quins siguin els motius enunciats a l'article 26 del Conveni.

Uzbekistan

Comunicació relativa a l'apartat 3 de l'article 5 del Conveni

La República de l'Uzbekistan fa saber que el Codi penal de la República de l'Uzbekistan subordina la qualificació de certs delictes i el grau de responsabilitat a l'entesa, i que els delictes comesos per un grup organitzat o en interès d'un grup estan compresos en la categoria dels delictes greus o particularment greus.

Comunicació relativa a l'apartat 5 de l'article 16 del Conveni

La República de l'Uzbekistan considera aquest Conveni com la base jurídica per cooperar en matèria d'extradició amb altres estats part. Tanmateix, aquesta disposició no ha d'excloure la possibilitat per a la República de l'Uzbekistan de concloure tractats bilaterals d'extradició amb un estat part del Conveni.

Notificació relativa als apartats 13 i 14 de l'article 18 del Conveni

Apartat 13

L'autoritat central de la República de l'Uzbekistan, que té la responsabilitat i la potestat de rebre les demandes de cooperació judicial, i d'executar-les o trametre-les a les autoritats competents perquè les executin, és la Fiscalia General de la República de l'Uzbekistan.

Apartat 14

La llengua acceptada per la República de l'Uzbekistan és la russa.

Veneçuela (República Bolivariana de)
19 de desembre del 2003

En virtut de l'apartat 3 de l'article 5 del Conveni de les Nacions Unides contra la delinqüència organitzada transnacional, el Govern de la República Bolivariana de Veneçuela fa la declaració següent:

Respecte de les lleis nacionals que regulen els delictes a què fa referència el punt i de la lletra a de l'apartat 1 de l'article 5, l'ordenament jurídic veneçolà tipifica aquestes infraccions com a delictes i les sanciona, de conformitat amb els articles 287 a 293 del Codi penal, consagrats al delictes de complot.

Respecte de l'apartat 5 de l'article 16, la República Bolivariana de Veneçuela declara que:

El Conveni de les Nacions Unides contra la delinqüència organitzada transnacional constitueix, per a la República Bolivariana de Veneçuela i els altres estats part del Conveni, la base jurídica per cooperar en matèria d'extradició.

Respecte de l'apartat 13 de l'article 18, la República Bolivariana de Veneçuela declara:

Designar els magistrats de la Fiscalia com a autoritat central amb la responsabilitat i la potestat de rebre les demandes de cooperació judicial i d'executar-les o trametre-les a les autoritats competents perquè les executin, de conformitat amb el mandat confiat a aquestes últimes per la Llei de modificació parcial del Codi de procediment penal.

En virtut de l'apartat 14 de l'article 18, la República Bolivariana de Veneçuela declara que:

Les demandes de cooperació judicial en matèria penal, adreçades al Govern de la República Bolivariana de Veneçuela, han d'estar redactades en espanyol de conformitat amb la Constitució de Veneçuela.

Xile

De conformitat amb les disposicions de l'apartat 3 de l'article 5 del Conveni de les Nacions Unides contra la delinqüència organitzada transnacional, la República de Xile declara que en dret xilè cal que hi hagi la participació en un grup criminal perquè constitueixi el delictes que es defineix al punt i) de la lletra a de l'apartat 1 de l'article 5.

De conformitat amb l'apartat 6 de l'article 31 del Conveni, també declara que el Ministeri d'Interior situat al Palau de la Moneda a Santiago de Xile, és l'autoritat susceptible d'ajudar els altres estats part a establir mesures de prevenció de la delinqüència organitzada transnacional.

Finalment, de conformitat amb la disposició de l'apartat 13 de l'article 18, designa el Ministeri de Relacions Exteriors com a autoritat central encarregada de rebre les demandes de cooperació judicial. De conformitat amb l'apartat 14 del mateix article, precisa que la llengua

acceptada per a aquestes demandes és l'espanyol.

Xina

29 de març del 2006

De conformitat amb les disposicions de l'apartat 13 de l'article 18 del Conveni de les Nacions Unides contra la delinqüència organitzada transnacional, el Ministeri de Justícia i el Ministeri de Seguretat Pública de la República Popular de la Xina són designats com a autoritats centrals amb la responsabilitat i la potestat de rebre les demandes de cooperació judicial. L'adreça del Ministeri de Justícia és la següent: 10 Chaoyangmen Nandajie, Chaoyang District, Beijing, Xina, 100020; i la del Ministeri de Seguretat Pública, la següent: 14 Dong Chang'anjie, Dongcheng District, Beijing, Xina, 100741.

De conformitat amb les disposicions de l'apartat 14 de l'article 18 del Conveni, el xinès és l'única llengua acceptada per a les demandes escrites de cooperació judicial adreçades a la República Popular de la Xina.

3 de juny del 2008

1. Pel que fa a l'apartat 3 de l'article 5 del Conveni de les Nacions Unides contra la delinqüència organitzada transnacional, segons el dret penal xinès es considera que un individu ha comès un delicte si forma part d'un grup terrorista o d'un grup criminal organitzat sense que sigui necessari que cometi un acte delictiu concret. Quant a la participació en una altra activitat del grup criminal organitzat, l'acte comès pel participant es considera com un element constitutiu del delicte en qüestió.

2. Pel que fa a la qüestió plantejada a l'apartat 5 de l'article 16 del Conveni, és a dir, si els estats part subordinen l'extradició a l'existència d'un tractat i consideren el Conveni com la base legal per cooperar en matèria d'extradició, la Xina pot cooperar amb altres estats sobre la base de la reciprocitat en matèria d'extradició i no subordina l'extradició a l'existència d'un tractat. D'altra banda, el Conveni podria ser la base legal escollida per la Xina per cooperar amb altres estats part en matèria d'extradició.

3. Quant a l'apartat 6 de l'article 31 del Conveni, la Xina no ha designat encara

l'autoritat o les autoritats susceptibles de cooperar amb altres estats part per establir mesures de prevenció de la delinqüència organitzada.

Notes

1. Mitjançant una comunicació rebuda el 3 d'abril del 2007, el Govern argentí ha notificat al secretari general el següent:

La República Argentina emet una objecció a l'extensió de l'aplicació territorial a les illes Malvines del Conveni de les Nacions Unides contra la delinqüència organitzada transnacional, adoptat per l'Assemblea General de les Nacions Unides del 15 de novembre del 2000, feta pel Regne Unit de la Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord al dipositori del Conveni l'11 de gener del 2007.

La República Argentina reafirma la seva sobirania sobre les illes Malvines, Geòrgia del Sud i Sandwich del Sud com també dels espais marítims que les envolten que formen part integrant del seu territori nacional, i recorda que l'Assemblea General de les Nacions Unides ha adoptat les resolucions 2065 (XX), 3160 (XXVIII), 31/49, 37/9, 38/12, 39/6, 40/21, 41/40, 42/19 i 43/25, en les quals reconeix l'existència del conflicte de sobirania i demana als governs de la República Argentina i del Regne Unit de la Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord d'iniciar negociacions per trobar una resolució pacífica i definitiva a les controvèrsies que els oposen, especialment a tots els aspectes del problema del futur de les illes Malvines, de conformitat amb la Carta de les Nacions Unides.

2. Amb una exclusió territorial respecte de les illes Fèroe i Groenlàndia.

3. El 18 de gener del 2008, el secretari general va rebre del Govern espanyol la comunicació següent:

Sobre la comunicació C.N.1130.2007. TREATIES del 10 de desembre relativa a la notificació del 27 de novembre del 2007 per la qual el Regne Unit estén a Gibraltar l'aplicació territorial del Conveni de les Nacions Unides contra la delinqüència organitzada transnacional, adoptat el 15 de novembre del 2000, el Regne d'Espanya vol fer la declaració següent:

1. Gibraltar és un territori no autònom, del qual el Regne Unit té la responsabilitat de les relacions exteriors i que ha estat objecte d'un procés de descol·nització d'acord amb les decisions i les resolucions pertinents de l'Assemblea General de les Nacions Unides.

2. Les autoritats de Gibraltar tenen un caràcter local i exerceixen competències exclusivament internes que tenen l'origen i el fonament en una distribució i una atribució de competències efectuades pel Regne Unit de conformitat amb les disposicions de la seva legislació interna, en qualitat d'Estat sobirà del qual depèn el territori no autònom esmentat.

3. En conseqüència, la participació eventual de les autoritats de Gibraltar en l'aplicació del Conveni es considera que es desenvolupa exclusivament en el marc de les competències internes de Gibraltar i no es podrà considerar que modifiqui en res les disposicions dels dos apartats precedents.

7 de febrer del 2008

Vegeu C. N. 180.2008. TREATIES-4 del 17 de març del 2008 que transmet una comunicació rebuda pel secretari general del Govern espanyol respecte de Gibraltar.

4. Amb l'exclusió territorial següent:

Declara que, de conformitat amb l'estatut constitucional de Tokelau i tenint en compte el seu compromís de treballar per assolir l'autonomia a través d'un acte d'autodeterminació en virtut de la Carta de les Nacions Unides, aquesta ratificació només s'aplicarà a Tokelau després que el Govern neozelandès hagi dipositat una declaració en aquest sentit prop del dipositori, després d'una consulta apropiada amb aquest territori.

5. Per al Regne a Europa.

Més tard, el 18 de gener del 2007, el Govern neerlandès ha notificat al secretari general que el Conveni s'aplicaria a Aruba, amb el següent: de conformitat amb l'apartat 13 de l'article 18 del Conveni, l'autoritat central d'Aruba és:

The Procurator-General of Aruba
Havenstraat 2,
Oranjestad
Aruba

Tel: (297) 582 1415
Fax: (297) 583 8891
om.aruba@setarnet.aw

6. L'11 de gener del 2007: respecte de les illes Falklands (Malvines).

El 27 de novembre del 2007: respecte de Gibraltar.

7. Amb la Declaració següent respecte de Hong Kong i Macau:

1. De conformitat amb la Llei fonamental de la Regió administrativa especial de Hong Kong (República Popular de la Xina), i després de consultes amb el Govern d'aquesta regió, l'aplicació del Conveni a la Regió administrativa especial està subordinada a l'adopció de disposicions legislatives per part d'aquesta. Fins a la notificació en sentit contrari per part del Govern de la República Popular de la Xina, el Conveni no s'aplica a la Regió administrativa especial.

2. De conformitat amb la Llei fonamental de la Regió administrativa especial de Macau (República Popular de la Xina), i després de consultes amb el Govern d'aquesta regió, el Govern de la República Popular de la Xina decideix que el Conveni s'aplica a la Regió administrativa especial de Macau i declara el següent:

a) En virtut del dret intern de la Regió administrativa especial de Macau, la qualificació dels delictes a què fa referència el punt i de la lletra a de l'apartat 1 de l'article 5 del Conveni, està subordinada a la implicació d'un grup criminal organitzat;

b) De conformitat amb l'apartat 13 de l'article 18 del Conveni, la Regió administrativa especial de Macau designa el secretari de l'Administració i la Justícia com a autoritat central encarregada de rebre les demandes de cooperació judicial i de trametre-les a les autoritats competents de la Regió perquè les executin;

c) De conformitat amb l'apartat 14 de l'article 18 del Conveni, la Regió administrativa especial de Macau només accepta les demandes de cooperació judicial redactades en llengua xinesa o portuguesa.

Més tard, mitjançant una comunicació rebuda el 27 de setembre del 2006, el Govern xinès va declarar el següent:

De conformitat amb les disposicions de l'article 153 de la Llei fonamental de la Regió administrativa especial de Hong Kong (República Popular de la Xina), el Govern de la República Popular de la Xina decideix que el Conveni s'aplica a la Regió administrativa especial de Hong Kong.

De conformitat amb les disposicions de l'apartat 13 de l'article 18 del Conveni i en aplicació d'aquest darrer en la Regió administrativa especial de Hong Kong, el secretari de Justícia del Departament de Justícia de la Regió administrativa especial de Hong Kong ha estat designat com a autoritat central (adreça: 47/F High Block, Queensway Government Offices, 66 Queensway, Hong Kong). De conformitat amb les disposicions de l'apartat 14 de l'article 18 del Conveni, el xinès i l'anglès són les úniques llengües acceptades per a les demandes de cooperació judicial adreçades a la Regió administrativa especial de Hong Kong.

8. El 14 de gener del 2005, és a dir, en el termini d'un any a comptar de la data de notificació del dipositari C. N. 1593.2003.TREATIES-41 del 14 de gener del 2004, cap de les parts contractants havia notificat al secretari general una objecció a la reserva. En conseqüència, de conformitat amb la pràctica seguida en casos anàlegs, el secretari general proposa de rebre en dipòsit la reserva esmentada.

Declaració del Principat d'Andorra relativa a l'apartat 2 de l'article 35 del Conveni de les Nacions Unides contra la delinqüència organitzada transnacional

En virtut de l'apartat 3 de l'article 35 del Conveni de les Nacions Unides contra la delinqüència organitzada transnacional, el Principat d'Andorra declara que no es considera vinculat per l'obligació enunciada a l'apartat 2 de l'article 35, en el sentit que per sotmetre una controvèrsia davant la Cort Internacional de Justícia caldrà la conformitat de totes les parts implicades.